

NESDB *Economic Outlook*

ภาวะเศรษฐกิจไทยไตรมาสสี่ ปี 2547 และแนวโน้มปี 2548

- ในไตรมาสสุดท้ายปี 2547 เศรษฐกิจไทยขยายตัวร้อยละ 5.1 ช้าลงกว่าการขยายตัวเฉลี่ยร้อยละ 6.4 ในสามไตรมาสแรก เนื่องจากผลกระทบราคาน้ำมัน ภัยแล้ง อัตราดอกเบี้ยที่สูงขึ้น และที่สำคัญเป็นผลจากการสะสมสต็อกที่ลดลงมาก และทั้งปี 2547 เศรษฐกิจขยายตัวร้อยละ 6.1
- แรงกดดันด้านราคาเพิ่มขึ้นต่อเนื่อง อัตราเงินเฟ้อเท่ากับร้อยละ 3.1 ในไตรมาสสุดท้าย และทั้งปีเท่ากับร้อยละ 2.7 จากราคาสินค้าหมวดอาหารและพาหนะขนส่งสื่อสารที่เพิ่มขึ้นมาก อย่างไรก็ตาม เสถียรภาพเศรษฐกิจในประเทศและด้านต่างประเทศยังมีความมั่นคง
- ในปี 2548 คาดว่าเศรษฐกิจไทยมีแนวโน้มขยายตัวร้อยละ 5.5-6.5 โดยมีข้อจำกัดจากเศรษฐกิจโลกที่ชะลอตัว ราคาน้ำมันดิบที่ยังอยู่ในระดับสูง การลดการอุดหนุนราคาน้ำมันดีเซล รวมทั้งการระบาดต่อเนื่องของไข้หวัดนก อย่างไรก็ตาม ผลกระทบจากภัยแล้งและธรณีพิบัติภัยไม่รุนแรงมาก นอกจากนั้น มีปัจจัยกระตุ้นเศรษฐกิจเพิ่มเติม ได้แก่ การเพิ่มงบประมาณของรัฐบาลและรัฐวิสาหกิจและการเร่งรัดการลงทุนในโครงการพื้นฐานขนาดใหญ่

สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ

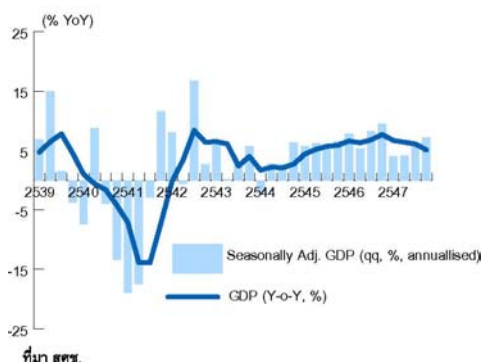
962 ถนนกรุงเกษม เขตป้อมปราบฯ กรุงเทพฯ 10100

www.nesdb.go.th

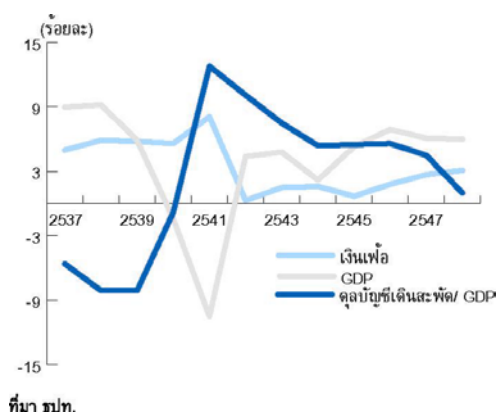
ภาพรวม

ภาพรวมเศรษฐกิจไตรมาสสี่ ปี 2547 และแนวโน้มปี 2548

เศรษฐกิจไทยไตรมาสที่ 4 ขยายตัวร้อยละ 5.1 และร้อยละ 6.1 ตลอดปี 2547

เศรษฐกิจไทยมีแนวโน้มขยายตัวร้อยละ 5.5-6.5 ในปี 2548 แต่แรงกดดันต่อเงินเฟ้อและฐานะดุลบัญชีเดินสะพัดมากขึ้น

ในไตรมาสสุดท้ายปี 2547 เศรษฐกิจไทยขยายตัวร้อยละ 5.1 ชะลอตัวจากร้อยละ 6.4 ใน 3 ไตรมาสแรก ภาคเกษตรยังคงหดตัวต่อเนื่อง แต่ราคาสินค้าเกษตรที่ยังอยู่ในระดับสูงช่วยให้รายได้ของเกษตรกรเพิ่มขึ้น ภาคอุตสาหกรรมทรงตัวต่อเนื่องตั้งแต่ไตรมาสที่สาม และโดยรวมทั้งปีภาคอุตสาหกรรมขยายตัวได้ร้อยละ 8.3 ต่ำกว่าร้อยละ 10.4 ในปี 2546 ก่อนช่วงซัดเจน ภาคการเงินมีการขยายตัวร้อยละ 15.7 เร่งตัวกว่าในไตรมาสที่สาม เนื่องจากธนาคารพาณิชย์ปล่อยสินเชื่อเพิ่มขึ้นและยอดคงค้างหนี้ที่ไม่ก่อให้เกิดรายได้ลดลง และทั้งปีขยายตัวร้อยละ 14.2 ในด้านอุปสงค์ การบริโภคและการลงทุนของภาคเอกชนขยายตัวในอัตราชะลอลงเมื่อเทียบกับการขยายตัวในปี 2546 เนื่องจากผลกระทบราคาน้ำมัน ภาวะภัยแล้ง และอัตราดอกเบี้ยขาขึ้น

ราคาสินค้าเกษตรและราคาน้ำมันที่เพิ่มสูงขึ้นส่งผลให้อัตราเงินเฟ้อเพิ่มสูงขึ้นอย่างรวดเร็วเป็นร้อยละ 3.1 ในไตรมาสสุดท้าย เนื่องจากราคาทั้งในหมวดอาหารและมิใช่อาหารเพิ่มขึ้นมาก และอัตราเงินเฟ้อเฉลี่ยเท่ากับร้อยละ 2.7 สำหรับทั้งปี อย่างไรก็ตาม เสถียรภาพด้านอื่นๆ เช่น ดุลบัญชีเดินสะพัด ทุนสำรองระหว่างประเทศ อัตราแลกเปลี่ยนและหนี้สาธารณะยังมีความมั่นคง

ในปี 2548 เศรษฐกิจหลักของโลกทั้งเศรษฐกิจสหรัฐ ญี่ปุ่น และจีนจะยังมีแนวโน้มชะลอตัวต่อเนื่องจากครึ่งหลังของปี 2547 นอกจากนี้ ยังมีข้อจำกัดภายในประเทศ เช่น แนวโน้มการปรับอัตราดอกเบี้ยเมื่ออัตราดอกเบี้ยในต่างประเทศปรับสูงขึ้น อัตราเงินเฟ้อที่เพิ่มสูงขึ้น และการทยอยปรับเพดานราคาน้ำมันดีเซลขายปลีกเพื่อลดภาระของรัฐในการชดเชยราคาน้ำมัน ท่ามกลางแรงกดดันจากราคาน้ำมันดิบที่มีแนวโน้มทรงตัวอยู่ในระดับสูงและผันผวน อย่างไรก็ตาม ยังมีปัจจัยบวกที่ช่วยรักษาการขยายตัวของอุปสงค์ภายในประเทศ ทั้งมาตรการภาษีที่ผ่อนคลายเป็นพิเศษ ฐานเงินเดือนและค่าจ้างที่ปรับสูงขึ้น ประกอบกับการใช้จ่ายเพื่อการลงทุนของภาครัฐ ที่มีแนวโน้มเพิ่มขึ้น รวมทั้งการดำเนินมาตรการต่าง ๆ เพื่อฟื้นฟูผลกระทบกรณีพิบัติภัย ก็จะทำให้เกิดกิจกรรมทางเศรษฐกิจเพิ่มขึ้น ในขณะที่รัฐบาลยังคงเร่งส่งเสริมการส่งออกทั้งในตลาดหลักและการสร้างตลาดใหม่อย่างต่อเนื่อง ภายใต้ข้อจำกัดและปัจจัยบวกดังกล่าวคาดว่าเศรษฐกิจไทยขยายตัวในอัตราร้อยละ

5.5-6.5 และอัตราเงินเฟ้อประมาณร้อยละ 3.0-3.2 ในปี 2548 อัตราว่างงานเฉลี่ยเท่ากับร้อยละ 2.0 หรือเท่ากับผู้ว่างงานจำนวน 708,000 คน

1. เศรษฐกิจ ปี 2547

(อัตราการเปลี่ยนแปลงจากปีที่ผ่านมา)

	2545	2546	2547				2547	2548
			Q1	Q2	Q3	Q4	ทั้งปี	F
เศรษฐกิจโลก	3.0	3.9					4.6	3.8
สหรัฐอเมริกา	1.9	3.0	5.0	4.8	4.0	3.9	4.4	3.8
EU-15	1.0	0.7	1.8	2.4	2.1	1.9	2.2	1.5
EU-25 ^{1/}	1.1	1.0	1.9	2.6	2.2	1.9	2.2	2.3*
กลุ่มยูโร	0.8	0.5	1.6	2.2	1.9	1.6	2.0	1.9
เยอรมนี	0.1	-0.1	1.6	1.9	1.2	1.5	1.6	1.5*
ญี่ปุ่น	-0.3	1.4	4.4	3.1	2.6	0.6	2.6	1.0
ฮ่องกง	2.3	3.3	7.0	12.1	7.2	n.a.	7.7	4.0
สิงคโปร์	3.2	1.4	7.9	12.3	7.2	6.5	8.4	4.4
เกาหลีใต้	7.0	3.1	5.3	5.5	4.6	n.a.	4.6	4.0
ไต้หวัน	3.6	3.3	6.7	7.9	5.3	3.3	5.7	4.1
อินโดนีเซีย	4.4	4.9	4.4	4.4	5.1	6.7	5.1	5.0
ฟิลิปปินส์	4.4	4.5	6.5	6.6	6.3	5.4	6.1	4.2
มาเลเซีย	4.1	5.2	7.8	8.2	6.7	5.6	7.1	6.3
ไทย	5.4	6.9	6.7	6.4	6.1	5.1	6.1	5.5-6.5
จีน	8.3	9.3	9.8	9.6	9.1	9.5	9.5	8.0-8.5

หมายเหตุ : หน่วยงานภาครัฐ และค่าเฉลี่ยหลายแหล่ง , 1/ เริ่ม 1 พ.ค. 47

1.1 เศรษฐกิจโลก ปี 2547

เศรษฐกิจโลกขยายตัวมากในครึ่งแรกของปี แต่เริ่มชะลอตัวในครึ่งหลังในทุกกลุ่มเศรษฐกิจหลัก ทั้งเศรษฐกิจสหรัฐ สหภาพยุโรป ญี่ปุ่น จีน และประเทศเอเชียอื่น ๆ เนื่องจากราคาน้ำมันที่สูงขึ้น และการปรับเพิ่มอัตราดอกเบี้ยรวมทั้งการใช้นโยบายการคลังที่เข้มงวดมากขึ้นเพื่อลดแรงกดดันด้านราคาและรักษาการขยายตัวทางเศรษฐกิจให้อยู่ในระดับที่มีเสถียรภาพมากขึ้น อย่างไรก็ตาม เป็นการชะลอตัวที่ไม่รุนแรงและโดยรวมทั้งปี เศรษฐกิจโลกขยายตัวถึงร้อยละ 4.6 สูงกว่าการขยายตัวร้อยละ 3.9 ในปี 2546 โดยเฉพาะเศรษฐกิจสหรัฐ ญี่ปุ่น สหภาพยุโรป มาเลเซีย สิงคโปร์และฮ่องกง ขยายตัวได้ดีกว่าในปี 2546 อย่างชัดเจน เศรษฐกิจสหรัฐ ขยายตัวสูงถึงร้อยละ 4.4 เปรียบเทียบกับร้อยละ 3.0 ในปี 2546 จากผลการดำเนินนโยบายดอกเบี้ยต่ำตั้งแต่ปี 2545 ที่กระตุ้นให้การใช้จ่ายภาคเอกชนเพิ่มขึ้นต่อเนื่อง รวมทั้งการลงทุนภาคเอกชนที่ขยายตัวต่อเนื่องจากพื้นฐานความเชื่อมั่นทางธุรกิจที่ดีขึ้น อัตราดอกเบี้ยต่ำ การฟื้นตัวของวัฏจักรอิเล็กทรอนิกส์ในสหรัฐ และการขยายการลงทุนในการก่อสร้างที่อยู่อาศัยเพื่อตอบสนองความต้องการด้านที่อยู่อาศัยที่เพิ่มขึ้น แต่อย่างไรก็ตาม แรงกดดันต่อเงินเฟ้อที่เพิ่มขึ้น

มาก รวมทั้งหนี้สินครัวเรือนที่เพิ่มขึ้นทำให้ธนาคารกลางสหรัฐ ได้ปรับเพิ่มดอกเบี้ย Fed fund rate รวม 5 ครั้ง ในปี 2547 และ ณ สิ้นปี 2547 Fed fund rate เพิ่มขึ้นเป็นร้อยละ 2.25 อัตราดอกเบี้ยที่สูงขึ้นทำให้การใช้จ่ายครัวเรือนและการลงทุนในการก่อสร้างที่อยู่อาศัยชะลอตัว อัตราเงินเฟ้อเฉลี่ยในปี 2547 เท่ากับร้อยละ 2.7 เพิ่มขึ้นจากร้อยละ 2.3 ในปี 2546 สถานการณ์การขาดดุลการค้าเพิ่มขึ้นเช่นเดียวกับการขาดดุลงบประมาณรัฐบาลกลาง อัตราการว่างงานลดลงเล็กน้อยจากร้อยละ 6.0 ในปี 2546 เหลือร้อยละ 5.5 ในปี 2547

เศรษฐกิจญี่ปุ่น ขยายตัวร้อยละ 2.6 สูงกว่าร้อยละ 1.4 ในปี 2546 อย่างไรก็ตามเมื่อเปรียบเทียบกับกิจกรรมทางเศรษฐกิจไตรมาสต่อไตรมาสเศรษฐกิจหดตัว 3 ไตรมาสติดต่อกันแสดงถึงแนวโน้มเศรษฐกิจชะลอตัวอย่างชัดเจน จากการชะลอตัวของการบริโภคภาคเอกชน ขณะที่การลงทุนขยายตัวได้ดีตามผลประกอบการบริษัทเอกชนที่เพิ่มขึ้น อัตราเงินเฟ้อในไตรมาสปี 2547 เทียบกับไตรมาสปี 2546 เป็นบวกเป็นครั้งแรกที่อัตราร้อยละ 0.5 หลังจากติดลบมาตั้งแต่ต้นปี 2542 การเพิ่มขึ้นของระดับราคามีสาเหตุจากราคาอาหารสดที่เพิ่มขึ้นมากซึ่งเป็นผลกระทบจากการเกิดพายุไต้ฝุ่นหลายครั้ง ส่วนอัตราเงินเฟ้อที่ไม่รวมอาหารสดยังคงติดลบอยู่ โดยลดลงร้อยละ 0.2 เมื่อเทียบกับไตรมาสปี 2546 อย่างไรก็ตามแรงกดดันด้านเงินฝืดเริ่มผ่อนคลายมากขึ้นเห็นได้จาก GDP Deflator ที่ลดลงเพียงร้อยละ 0.3 ในไตรมาสที่สี่ จากที่ลดลงร้อยละ 1.3 และ 1.7 ในสองไตรมาสก่อน อัตราเงินเฟ้อต่ำกบปรกับภาวะเศรษฐกิจที่ยังอ่อนไหวแม้ว่าสถานการณ์การจ้างงานจะปรับตัวดีขึ้นบ้างแล้ว ทำให้ธนาคารกลางญี่ปุ่นตัดสินใจคงดอกเบี้ยนโยบายไว้ที่ร้อยละ 0.0 เศรษฐกิจสหภาพยุโรปในปี 2547 ขยายตัวร้อยละ 1.9 และสำหรับกลุ่มยูโรโซนนั้นขยายตัวร้อยละ 1.6 เศรษฐกิจสหภาพยุโรปขยายตัวได้ดีในครั้งแรก แต่ชะลอตัวมากในครึ่งหลังเนื่องจากค่าเงินที่แข็งขึ้นทำให้การส่งออกสุทธิลดลงในครึ่งหลัง ในขณะที่การใช้จ่ายและการลงทุนภาคเอกชนยังเปราะบาง และโดยรวมรัฐบาลในกลุ่มนี้มีมติระงับเรื่องการใช้จ่ายรัฐบาลมากขึ้น เศรษฐกิจที่ยังเปราะบางทำให้ธนาคารกลางสหภาพยุโรปคงอัตราดอกเบี้ย

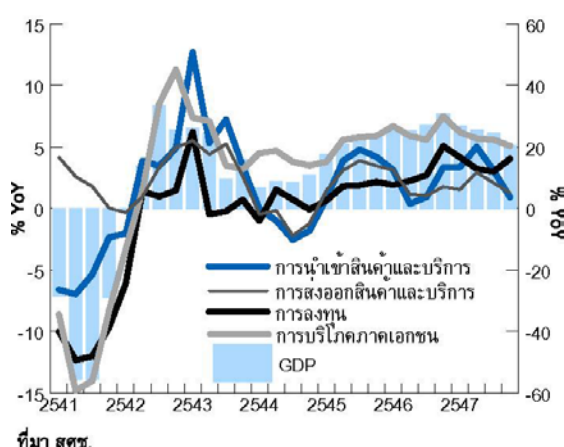
นโยบายไว้ที่ร้อยละ 2.0 เศรษฐกิจจีน ขยายตัวในอัตราร้อยละ 9.5 แม้ว่าในภาพรวมของการขยายตัวทางเศรษฐกิจดูเหมือนจะไม่ปรากฏสัญญาณของการชะลอตัวทางเศรษฐกิจในปี 2547 แต่เมื่อพิจารณาจากองค์ประกอบของอุปสงค์ จะเห็นว่า การลงทุนในสินทรัพย์ถาวรขยายตัวในอัตราที่ช้าลง โดยขยายตัวในอัตราร้อยละ 13.5 เทียบกับร้อยละ 27.7 ในปี 2546 โดยเฉพาะในส่วนของการก่อสร้างอาคารพาณิชย์ และการก่อสร้างซึ่งเป็นอุตสาหกรรมเป้าหมายของรัฐบาลจีนที่จะชะลอความร้อนแรง อย่างไรก็ตามการลงทุนยังนับว่าเป็นปัจจัยผลักดันการขยายตัวของเศรษฐกิจที่สำคัญ แรงกดดันต่อเงินเฟ้อที่เพิ่มขึ้นทำให้ธนาคารกลางปรับเพิ่มดอกเบี้ยเป็นครั้งแรกในรอบเก้าปี

เศรษฐกิจของประเทศเอเชีย โดยรวมในปี 2547 ขยายตัวได้ดี การบริโภคภายในประเทศ การลงทุน และการส่งออกยังคงเป็นปัจจัยสนับสนุนการขยายตัวอย่างต่อเนื่องในปี 2547 อย่างไรก็ตาม การเปลี่ยนแปลงในแต่ละไตรมาสของปี 2547 แสดงสัญญาณการชะลอตัวชัดเจนขึ้นในครึ่งหลังของปี 2547 ในเกือบทุกประเทศ แต่การขยายตัวที่สูงมากในครั้งแรกทำให้เศรษฐกิจของหลายประเทศในเอเชียขยายตัวได้สูงกว่าในปี 2546 ได้แก่ เกาหลีใต้ ไต้หวัน สิงคโปร์ ฮองกง ฟิลิปปินส์ อินโดนีเซีย และมาเลเซีย แต่ในขณะเดียวกันหลายประเทศ ก็ประสบปัญหาเกี่ยวกับแรงกดดันต่ออัตราเงินเฟ้อที่เพิ่มขึ้นจากราคาน้ำมันที่สูงขึ้น ต้นทุนทางด้านสุขภาพและการรักษาพยาบาล และค่าขนส่งที่สูงขึ้น ในขณะที่ความต้องการสินค้าและบริการยังสูงอยู่ ดังนั้นหลายประเทศจึงเริ่มปรับเพิ่มอัตราดอกเบี้ยขึ้นตามลำดับ

1.2 เศรษฐกิจไทยปี 2547

เศรษฐกิจไทย ปี 2547

การลงทุนยังขยายตัวสูงแต่การบริโภคชะลอตัวชัดเจน
เช่นเดียวกับการส่งออกสินค้าและบริการ

ในปี 2547 เศรษฐกิจไทยขยายตัวร้อยละ 6.1 ต่ำกว่าการขยายตัวร้อยละ 6.9 ในปี 2546 เล็กน้อย แต่ก็นับว่าเป็นการขยายตัวที่อยู่ในเกณฑ์ดีเมื่อเปรียบเทียบกับประเทศต่าง ๆ ในภูมิภาคเอเชีย โดยขยายตัวได้ต่ำกว่าเศรษฐกิจจีนซึ่งขยายตัวร้อยละ 9.5 มาเลเซียซึ่งขยายตัวร้อยละ 7.1 สิงคโปร์ขยายตัวร้อยละ 8.1 และฮ่องกงร้อยละ 7.7 ทั้งนี้เนื่องจากประเทศไทยต้องประสบกับปัญหาใช้วัตถุดิบในช่วงต้นปี การถูกไต่สวนการทุ่มตลาดกึ่งในสหรัฐ ในช่วงกลางปี และผลกระทบจากภัยแล้งในช่วงปลายปี รวมทั้งปัญหาความไม่สงบในภาคใต้ซึ่งต่อเนื่องตลอดปี ท่ามกลางแรงกดดันจากราคาน้ำมันที่เพิ่มขึ้นมากโดยเฉพาะตั้งแต่เดือนพฤษภาคมเป็นต้นมา และราคาสินค้าปรับสูงขึ้นตามแรงกดดันของต้นทุน รวมทั้งอัตราดอกเบี้ยอยู่ในช่วงขาขึ้น จึงทำให้การใช้จ่ายครัวเรือนและการลงทุนภาคเอกชนชะลอตัว โดยขยายตัวร้อยละ 5.6 และ 15.3 ตามลำดับ ต่ำกว่าการขยายตัวร้อยละ 6.4 และ 17.5 ในปี 2546 และในองค์ประกอบของการใช้จ่ายนั้นหมวดสินค้าคงทนมีการชะลอตัวอย่างชัดเจน ซึ่งคาดว่าส่วนหนึ่งเป็นผลของอัตราดอกเบี้ยที่เพิ่มขึ้น การปรับเพิ่มอัตราดอกเบี้ยนโยบาย 3 ครั้งในช่วงตั้งแต่เดือนสิงหาคมถึงธันวาคม 2547 ได้มีผลให้ดอกเบี้ยในตลาดเงินปรับเพิ่มขึ้นทุกประเภทในไตรมาสสุดท้ายของปี สำหรับการลงทุนในการก่อสร้างของภาคเอกชนนั้นชะลอตัวเร็วว่าการลงทุนในเครื่องจักรและอุปกรณ์ เนื่อง

จากการก่อสร้างที่อยู่อาศัยเริ่มขยายตัวช้าลงในภาวะที่ตลาดบนเริ่มอิ่มตัวและดอกเบี้ยมีแนวโน้มสูงขึ้น อย่างไรก็ตามจะเห็นว่าโดยรวมการลงทุนภาคเอกชนมีการขยายตัวในอัตราสูงมาอย่างต่อเนื่องตั้งแต่ปี 2545 และเป็นปัจจัยที่จะสนับสนุนการขยายตัวของเศรษฐกิจให้มีความต่อเนื่องต่อไป โดยที่การลงทุนภาคเอกชนได้รับช่วงการสนับสนุนการขยายตัวของเศรษฐกิจต่อจากการใช้จ่ายเพื่อการบริโภคได้มากขึ้น

สำหรับมูลค่าการส่งออกขยายตัวได้ดีตลอดปีตามภาวะราคาสินค้าส่งออกที่สูงขึ้น ตลอดปี 2547 การส่งออกมีมูลค่า 96.1 พันล้านดอลลาร์ สรอ. หรือคิดเป็นมูลค่า 3,868.6 พันล้านบาท เพิ่มขึ้นจากปี 2546 ร้อยละ 23 และ 19.7 ตามลำดับ ราคาส่งออกในรูปเงินบาทเฉลี่ยเพิ่มขึ้นร้อยละ 11.8 แต่ปริมาณการส่งออกขยายตัวร้อยละ 7.0 ชะลอลงจากปี 2546 แม้ว่าเศรษฐกิจโลกจะขยายตัวสูงกว่าในปี 2547 ทั้งนี้เนื่องจากปัญหาการส่งออกไก่สดแช่แข็ง ผลกระทบต่อการส่งออกในช่วงของการถูกไต่สวนการทุ่มตลาดจากสหรัฐฯ และการส่งออกแผงวงจรไฟฟ้าชะลอลงมากตามวัฏจักรสินค้าอิเล็กทรอนิกส์ที่เริ่มชะลอลงในครึ่งหลังของปี ประกอบกับฐานการส่งออกแผงวงจรไฟฟ้าที่สูงมากในปี 2546 รวมทั้งฐานการส่งออกไปยังประเทศจีนที่สูงมากในปี 2546 ซึ่งส่วนหนึ่งเป็นผลจากการปฏิบัติตามข้อตกลงการค้าเสรี

ในปี 2547 ปริมาณการนำเข้าเพิ่มขึ้นเร็วกว่าปริมาณการส่งออกมาก โดยเพิ่มขึ้นร้อยละ 12.1 ตามภาวะความต้องการสินค้าทุนเพื่อขยายการลงทุน และสินค้าชิ้นกลางและวัตถุดิบเพื่อใช้ในการผลิตสินค้าทุนและสินค้าเพื่ออุปโภคและบริโภคสำหรับป้อนตลาดทั้งในและต่างประเทศ ในครึ่งแรกของปีราคาสินค้านำเข้าในรูปของเงินบาทเพิ่มขึ้นร้อยละ 4.6 เพิ่มขึ้นไม่มากแม้ว่าราคาในรูปเงินดอลลาร์ สรอ. จะเพิ่มขึ้นมากเนื่องจากค่าเงินบาทแข็งขึ้นชัดเจน แต่ราคาสินค้านำเข้าในรูปของเงินบาทเพิ่มขึ้นถึงร้อยละ 15.7 ในครึ่งหลังเนื่องจากราคาน้ำมันที่สูงขึ้นมาก ในครึ่งหลังของปีน้ำมันดิบ (แหล่งโอมาน) มีราคาเฉลี่ยบาร์เรลละ 37.02 ดอลลาร์ เพิ่มขึ้นจากช่วงครึ่งหลังปี 2546 ถึงร้อยละ 34.7 อย่างไรก็ตามโดยเฉลี่ยทั้งปีราคาสินค้านำเข้าเพิ่มขึ้นในอัตราที่ใกล้เคียงกับราคาสินค้าส่งออกโดยเฉลี่ย แต่ประเทศยังมีความได้เปรียบในอัตราการค้าเล็กน้อยรวมทั้งปี การนำเข้ามีมูลค่า 94.4 พันล้านดอลลาร์ สรอ. เพิ่ม

ขึ้นร้อยละ 26.9 หรือคิดเป็นมูลค่า 3,800.9 พันล้านบาทเพิ่มขึ้นร้อยละ 23.5 ในปี 2547

จากการนำเข้าที่เพิ่มขึ้นเร็วกว่าการส่งออกทำให้แหล่งที่มาโดยตรงของการขยายตัว (contribution to growth) จากการส่งออกสินค้าและบริการสุทธินั้นเท่ากับ -1.1 เปรียบเทียบกับ 1.0 และ 0.7 ใน 2 ปีก่อนหน้า

ในเชิงโครงสร้างในปี 2547 สัดส่วนของการนำเข้าสินค้าต่อ GDP เพิ่มขึ้นจากร้อยละ 42.7 เป็นร้อยละ 45.2 เพิ่มขึ้นเร็วกว่าสัดส่วนขององค์ประกอบอื่นในด้านอุปสงค์ สัดส่วนของการส่งออกสินค้ายังคงเพิ่มขึ้นเล็กน้อยจากร้อยละ 53.1 เป็นร้อยละ 53.6 สำหรับอุปสงค์ภายในประเทศนั้นสัดส่วนของการลงทุนรวมเพิ่มขึ้นมากจากร้อยละ 20.8 ในปี 2546 เป็นร้อยละ 22.4 ในขณะที่สัดส่วนของการใช้จ่ายเพื่อการบริโภคของภาคเอกชนลดลงเล็กน้อย

การขยายตัวรายไตรมาสแสดงว่าเศรษฐกิจขยายตัวได้ช้าลงในช่วงครึ่งหลังของปี โดยขยายตัวร้อยละ 6.7 6.4 6.1 และ 5.1 ใน 4 ไตรมาส สำหรับยอดขายรวม (Final sale) ของประเทศเพิ่มขึ้นร้อยละ 5.6 ต่ำกว่าร้อยละ 6.7 ในปี 2546 ในขณะที่การสะสมสต็อก ณ ราคาปี 2531 เพิ่มขึ้นจาก 45,436 ล้านบาทในปี 2546 เป็น 65,064 ล้านบาทในปี 2547 จากข้อมูลเหล่านี้แสดงชัดเจนว่าเศรษฐกิจกำลังปรับตัวชะลอลงและหากมีการจัดการที่เหมาะสมก็จะเข้าสู่ระดับที่มีเสถียรภาพมากขึ้น และถ้าเมื่อปัญหาชั่วคราวทั้งการระบาดของไข้หวัดนก และความไม่สงบใน 3 จังหวัดชายแดนภาคใต้หมดไป รวมทั้งมีการปรับพฤติกรรมในการใช้พลังงานให้ประหยัดมากขึ้น เศรษฐกิจไทยจะขยายตัวได้ในระดับศักยภาพการผลิตประมาณร้อยละ 6-6.5 นอกจากนี้องค์ประกอบของการขยายตัวเริ่มปรับไปสู่การลงทุนมากขึ้นซึ่งเป็นเงื่อนไขที่จำเป็นในการเพิ่มผลิตภาพการผลิตและผลิตภาพแรงงาน แต่ข้อจำกัดที่สำคัญที่ต้องระมัดระวังสำหรับเศรษฐกิจในปีที่ผ่านมาคือ การนำเข้าเร่งตัวมากขึ้น ซึ่งสะท้อนโครงสร้างเศรษฐกิจไทยที่ยังต้องพึ่งพิงการนำเข้าสูง

ด้านการผลิต ปี 2547 สาขาอุตสาหกรรมขยายตัวได้ดี แต่ภาคเกษตรหดตัวต่อเนื่อง ในด้านการผลิต สาขาเกษตรหดตัวร้อยละ 4.4 ซึ่งเป็นการหดตัวเนื่องทั้งสี่ไตรมาส

เนื่องจากหมวดปศุสัตว์ได้รับผลกระทบจากการแพร่ระบาดของโรคไข้หวัดนกทั้งในช่วงครึ่งแรกและครึ่งหลังของปี สาขาประมงที่ผลผลิตลดลงตามการผลิตกุ้งส่งออกและพืชผลได้รับผลกระทบจากภัยแล้งในไตรมาสสุดท้าย สาขาอุตสาหกรรมขยายตัวร้อยละ 8.3 ชะลอตัวลงเมื่อเทียบกับการขยายตัวร้อยละ 10.4 ในปี 2546 ทั้งนี้เนื่องจากหมวดอาหารหดตัวลงส่วนหนึ่งเนื่องจากผลผลิตน้ำตาลลดลงโดยเป็นผลจากนโยบายควบคุมพื้นที่เพาะปลูกอ้อยประกอบกับภาวะภัยแล้งทำให้อ้อยเข้าหีบลดลงและผลผลิตสัตว์ปีกแซ่แข่งลดลงจากการระบับการนำเข้าของต่างประเทศ ขณะที่หมวดอื่น ๆ ยังขยายตัวเพิ่มขึ้น หมวดยานยนต์ รถยนต์เพื่อการพาณิชย์มีการผลิตเพิ่มขึ้น ในขณะที่การผลิตรถยนต์นั่งส่วนบุคคลชะลอตัวลงตามความต้องการในประเทศ สาขาอื่น ๆ ที่ขยายตัวได้ดี ได้แก่ สาขาการเงิน สาขาก่อสร้าง สาขาการสาขาบริการการท่องเที่ยว และสาขาโทรคมนาคมและขนส่ง

สถานการณ์ด้านการจ้างงาน: การจ้างงานเฉลี่ยเพิ่มขึ้น

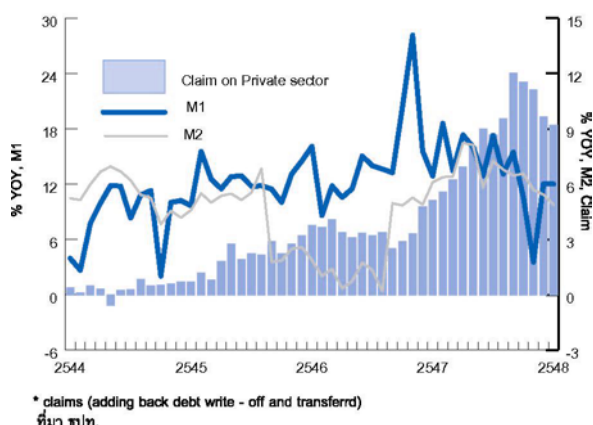
จำนวนผู้มีงานทำเพิ่มขึ้นจาก 33.815 ล้านคน ในปี 2546 เป็น 34.850 ล้านคน ในปี 2547 เพิ่มขึ้นร้อยละ 3.1 โดยผู้มีงานทำสาขานอกภาคเกษตรเพิ่มขึ้นร้อยละ 5.10 จากการขยายตัวของการจ้างงานสาขาการก่อสร้าง และการขนส่งเป็นสำคัญ การจ้างงานในภาคอุตสาหกรรมเพิ่มขึ้นร้อยละ 3.4 ในขณะที่ผู้มีงานทำในภาคเกษตรขยายตัวเพียงร้อยละ 0.01 อัตราการว่างงานเฉลี่ยเท่ากับร้อยละ 1.98 ลดลงเล็กน้อยเมื่อเทียบอัตราการว่างงานร้อยละ 2.02 ของปี 2546

อัตราเงินเฟ้อ : แรงกดดันมากขึ้น ในปี 2547 อัตราเงินเฟ้อทั่วไปเฉลี่ยเท่ากับร้อยละ 2.7 สูงขึ้นจากร้อยละ 1.8 ในปีก่อน ดัชนีราคาสินค้าทั้งในหมวดอาหารและเครื่องดื่มเพิ่มขึ้นร้อยละ 4.5 ตามราคาข้าวสารเจ้าหอมมะลิ เนื้อสุกร ปลาและสัตว์น้ำ ไข่ไก่ ผักและผลไม้ที่เพิ่มขึ้น และดัชนีราคาสินค้าในหมวดที่มีโชอาหารและเครื่องดื่มร้อยละ 1.7 จากการสูงขึ้นของราคาค่ากระแสไฟฟ้า ก๊าซหุงต้ม น้ำมันเชื้อเพลิง ค่าโดยสารสาธารณะ ตามราคาน้ำมันสูงขึ้นเป็นสำคัญ อัตราเงินเฟ้อพื้นฐานเฉลี่ยอยู่ที่ร้อยละ 0.4 เพิ่มขึ้นจากร้อยละ 0.2 ในปีก่อน

ดัชนีราคาผู้ผลิต เพิ่มขึ้นร้อยละ 6.7 จากการสูงขึ้นของดัชนีราคาทุกหมวดสินค้า ได้แก่ หมวดผลผลิตเกษตรกรรม หมวด

ผลิตภัณฑ์จากเหมือง และหมวดผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม โดยเฉพาะผลิตภัณฑ์ปิโตรเลียม เคมีภัณฑ์ และผลิตภัณฑ์โลหะ และเมื่อจำแนกตามขั้นตอนการผลิต กลุ่มสินค้าวัตถุดิบและกึ่งวัตถุดิบมีราคาเพิ่มขึ้นเร็วกว่ากลุ่มสินค้าสำเร็จรูปมาก

ภาคการเงิน: สินเชื่อเพิ่มขึ้นต่อเนื่อง การแก้ปัญหาหนี้ที่ไม่ก่อให้เกิดรายได้มีความคืบหน้ามากขึ้น สินเชื่อภาคเอกชน¹ ยังคงเพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่อง โดยมียอดคงค้าง ณ สิ้นปี 2547 จำนวน 6,318.9 พันล้านบาท เพิ่มขึ้นจากปี 2546 ร้อยละ 9.6 การขยายตัวของสินเชื่อในอัตราที่เร่งขึ้นในช่วงครึ่งหลังของปี และสูงกว่าการขยายตัวของเงินฝาก ทำให้สามารถดูดซับสภาพคล่องส่วนเกินของระบบธนาคารพาณิชย์ในช่วงปี 2547 ได้รวม 191.1 พันล้านบาท สัดส่วนสินเชื่อต่อเงินฝาก ณ สิ้นปี เท่ากับร้อยละ 96.1 สูงกว่าร้อยละ 92.5 เมื่อสิ้นปี 2546 สะท้อนถึงสภาพคล่องในตลาดเงินที่ลดลง NPLs ในระบบสถาบันการเงินที่ไม่รวมสำนักงานวิเทศธนกิจและบริษัทเครดิตฟองซิเอร์ ณ สิ้นปี 2547 มีมูลค่ารวม 598.3 พันล้านบาท คิดเป็นร้อยละ 10.86 ของสินเชื่อรวม

อัตราดอกเบี้ยในตลาดเงินทุกประเภทปรับสูงขึ้นในไตรมาสสุดท้ายตามการปรับขึ้นอัตราดอกเบี้ยนโยบาย คณะกรรมการนโยบายการเงิน ธนาคารแห่งประเทศไทย ได้มีมติปรับขึ้นอัตราดอกเบี้ยนโยบายอีก 3 ครั้ง ในการประชุมเดือนสิงหาคม ตุลาคมและธันวาคม จากระดับร้อยละ 1.25 ต่อปี มาอยู่ที่ร้อยละ 2 ต่อปี อย่างไรก็ตาม ธนาคารพาณิชย์ขนาดใหญ่ 5 แห่งยังคงอัตราดอกเบี้ยเงินฝากและเงินกู้ให้ยืมของธนาคาร

¹ ที่บวกกลับการตัดหนี้สูญและสินเชื่อที่โอนไปบริษัทบริหารสินทรัพย์แต่ไม่รวมสินเชื่อที่ให้กับบริษัทบริหารสินทรัพย์

พาณิชย์ที่ระดับเดิม ส่วนหนึ่งเนื่องจากสภาพคล่องส่วนเกินยังคงอยู่ในระดับสูง

อัตราแลกเปลี่ยน เงินบาทเทียบกับดอลลาร์ สรอ. แข็งค่าขึ้น จากค่าเฉลี่ย 41.48 บาทต่อดอลลาร์ สรอ. ในปี 2546 เป็น 40.22 บาทต่อดอลลาร์ สรอ. ในปี 2547 จากการที่ค่าเงินดอลลาร์อ่อนลงมากและค่าเงินสกุลเอเชียปรับตัวตามทิศทางค่าเงินเยนและการคาดการณ์การปรับระบบอัตราแลกเปลี่ยนของจีน รวมทั้งพื้นฐานทางเศรษฐกิจของไทยที่ดีขึ้น ทำให้มีเงินทุนไหลเข้าเพิ่มขึ้น ประกอบดุลบัญชีเดินสะพัดเกินดุลและดอกเบี้ยนโยบายปรับเพิ่มขึ้น

แม้ว่าเงินบาทจะแข็งค่าขึ้นเมื่อเทียบกับเงินดอลลาร์ สรอ. แต่เงินบาทยังอ่อนค่าลงโดยเปรียบเทียบกับค่าเงินของประเทศคู่ค้าและคู่แข่งต่างๆ โดยรวม ทั้งนี้ ค่าเฉลี่ยดัชนีค่าเงินบาทที่แท้จริง (Real Effective Exchange Rate: REER) ทั้งปี 2547 อยู่ที่ 77.7 อ่อนลงเล็กน้อยเมื่อเทียบกับค่าเฉลี่ยที่ 78.0 ในปี 2546

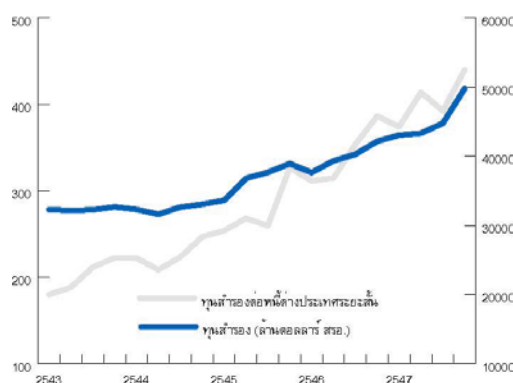
ตลาดหลักทรัพย์ ตลาดหลักทรัพย์ปรับตัวลดลงเมื่อเทียบกับปี 2546 โดยดัชนีราคาหุ้นตลาดหลักทรัพย์ ณ สิ้นธันวาคม เท่ากับ 668.1 ลดลงร้อยละ 13.5 จากช่วงเดียวกันปีที่แล้ว มูลค่าหลักทรัพย์ตามราคาตลาดรวมลดลงร้อยละ 5.6 ในปี 2547 นักลงทุนต่างชาติมียอดซื้อสุทธิ 5.7 พันล้านบาท ขณะที่ในปี 2546 มียอดขายสุทธิ 24.5 พันล้านบาท สำหรับมูลค่าซื้อขายเฉลี่ยต่อวันเพิ่มขึ้นจาก 18.9 พันล้านบาท มาเป็น 20.5 พันล้านบาท หรือเพิ่มขึ้นร้อยละ 8.4

ภาคการคลัง สัดส่วนหนี้สาธารณะต่อ GDP ลดลงอย่างต่อเนื่อง ฐานะการคลัง ช่วง ม.ค.-พ.ย. 2547 รัฐบาลขาดดุลงบประมาณ 27,482 ล้านบาทและขาดดุลนอกงบประมาณเป็นเงิน 67,989 ล้านบาท ทำให้รัฐบาลขาดดุลเงินสดก่อนการกู้รวม 95,471 ล้านบาท อย่างไรก็ตาม รัฐบาลมีการกู้เงินเพื่อชดเชยการขาดดุลโดยการออกตั๋วเงินคลังและพันธบัตรจำนวน 90,000 ล้านบาท ทำให้ดุลเงินสดหลังการกู้เงินขาดดุล 5,471 ล้านบาท เมื่อเทียบกับการเกินดุล 14,156 ล้านบาทในช่วงเดียวกันของปี 2546

ยอดหนี้สาธารณะคงค้างอยู่ที่ระดับ 3.121 ล้านล้านบาท เพิ่มขึ้นจาก 2.902 ล้านล้านบาทในปี 2546 แต่โดยเปรียบเทียบกับ GDP ซึ่งขยายตัวเพิ่มขึ้นต่อเนื่องทำให้สัดส่วนหนี้สาธารณะลดลงอย่างต่อเนื่องเป็นร้อยละ 47.8

หนี้ต่างประเทศลดลงและทุนสำรองระหว่างประเทศเพิ่มขึ้น ณ สิ้นปี 2547 ยอดหนี้คงค้างต่างประเทศลดลงต่อเนื่องเป็น 50.592 พันล้านดอลลาร์ สรอ. เป็นยอดคงค้างหนี้ระยะสั้น 11.307 พันล้านดอลลาร์ สรอ. ทุนสำรองเงินตราต่างประเทศ ณ สิ้นปี 2547 เพิ่มขึ้นเป็น 49,831.7 พันล้านดอลลาร์ สรอ. คิดเป็น 4.4 เท่าของหนี้ต่างประเทศระยะสั้น

อันดับความน่าเชื่อถือของประเทศดีขึ้น จากแนวโน้มสถานะภายนอกประเทศของไทยและเศรษฐกิจที่แข็งแกร่งของไทยในปี 2547 สถาบันจัดอันดับความน่าเชื่อถือได้ปรับเครดิตตรา

สารหนี้ระยะยาวของประเทศเพิ่มขึ้น สถาบันจัดอันดับ Fitch ได้ปรับเพิ่มอันดับ Credit rating ของประเทศจาก BBB เป็น BBB⁺ และสถาบัน S&P ปรับเพิ่มอันดับจาก BBB- เป็น BB+

2. เงื่อนไขและปัจจัยทางเศรษฐกิจปี 2548

2.1 ในปี 2548 เศรษฐกิจโลกมีแนวโน้มชะลอตัว

แนวโน้มเศรษฐกิจโลกในปี 2548 ในปี 2548 เศรษฐกิจโลกมีแนวโน้มขยายตัวได้ช้าลงกว่าในปี 2547 จากปัจจัยเสี่ยงที่มีต่อเนื่องตั้งแต่ปี 2547 ได้แก่ ราคาน้ำมันที่ทรงตัวอยู่ในระดับสูงและผันผวน ภาวะเงินเฟ้อ และความไม่สงบและปัญหาทางการเมืองในตะวันออกกลาง รวมทั้งการอ่อนค่าของเงินดอลลาร์ สรอ. ซึ่งมีความเชื่อมโยงกับปัญหาการขาดดุลแฝดของสหรัฐฯ ในขณะที่ประเทศต่าง ๆ หายใจปรับเพิ่มอัตราดอกเบี้ย และดำเนินนโยบายการคลังที่สมดุลมากขึ้น จึงคาดว่าเศรษฐกิจโลกจะมีแนวโน้มชะลอตัวต่อเนื่องจากปลายปี 2547 และขยายตัวร้อยละ 3.8 จากการชะลอตัวของกลุ่มเศรษฐกิจหลัก ๆ ทั้งสหรัฐฯ ญี่ปุ่น จีน และอาเซียน ที่คาดว่าจะชะลอตัวลงชัดเจนมากขึ้นต่อเนื่องจากครึ่งหลังของปี 2547 เศรษฐกิจสหรัฐฯ มีแนวโน้มขยายตัวประมาณร้อยละ 3.8 เทียบกับร้อยละ 4.4 ในปี 2547 เนื่องจากอัตราเงินเฟ้อที่เพิ่มขึ้นและการดำเนินนโยบายการเงินที่เข้มงวดขึ้นเป็นสำคัญ จะเห็นว่าการขยายตัวของการลงทุนในการก่อสร้างที่อยู่อาศัยได้ชะลอลงและลดความร้อนแรงลงเนื่องจากดอกเบี้ยที่สูงขึ้นและภาวะหนี้ครัวเรือนที่เพิ่มขึ้น ในขณะที่การใช้จ่ายครัวเรือนจะชะลอต่อเนื่อง อย่างไรก็ตามการลงทุนในเครื่องจักรและอุปกรณ์ยังมีแนวโน้มขยายตัวได้ค่อนข้างดี เศรษฐกิจญี่ปุ่นจะชะลอตัวค่อนข้างมากโดยเปรียบเทียบกับประเทศอื่น เนื่องจากนโยบายการคลังที่เข้มงวดมากขึ้น และการชะลอตัวของการใช้จ่ายครัวเรือนและการลงทุนเอกชนโดยเฉพาะการลงทุนในการก่อสร้างที่อยู่อาศัย ซึ่งการชะลอตัวของอุปสงค์ภายในประเทศส่วนหนึ่งเป็นผลต่อเนื่องจากการส่งออกที่คาดว่าจะชะลอตัวลงมากจากการชะลอตัวของวัฏจักรอิเล็กทรอนิกส์ นอกจากนี้ฐานการขยายตัวของเศรษฐกิจที่สูงในปี 2547 ทำให้อัตราการขยายตัวในปี 2548 มีผลจากฐานที่สูงด้วยส่วนหนึ่ง เศรษฐกิจสหภาพยุโรปมีสัญญาณชะลอตัวชัดเจนใน

ครึ่งหลังของปี 2547 โดยเศรษฐกิจที่เพิ่มขึ้น ได้แก่ สเปน ฝรั่งเศส และสหราชอาณาจักร ขณะที่เศรษฐกิจเยอรมนี อิตาลี และเนเธอร์แลนด์ หดตัวจากไตรมาสก่อนหน้า เนื่องจากการส่งออกสุทธิลดลงเนื่องจากผลกระทบของค่าเงินยูโรที่แข็งค่าขึ้น ในขณะที่การฟื้นตัวของอุปสงค์ภายในประเทศยังประปราย และสถานการณ์การจ้างงานยังไม่ดีขึ้นโดยเฉพาะประเทศเยอรมนีที่อัตราการว่างงานเพิ่มขึ้นเป็นร้อยละ 10 ของกำลังแรงงานรวม ซึ่งเป็นอัตราที่สูงที่สุดเป็นประวัติการณ์ แม้ว่ารัฐบาลเยอรมนีจะดำเนินมาตรการหลายประการเพื่อกระตุ้นให้คนว่างงานกลับมาสู่ตลาดแรงงาน เศรษฐกิจจีนยังมีแนวโน้มขยายตัวในอัตราสูงแม้จะชะลอตัวกว่าในปี 2547 โดยคาดว่าจะขยายตัวร้อยละ 8.5 จากร้อยละ 9.5 ในปี 2547 โดยเป็นการชะลอตัวของการลงทุนภาคเอกชนและการใช้จ่ายภาครัฐเป็นสำคัญ เช่นเดียวกับการส่งออกที่มีแนวโน้มชะลอตัวตามตลาดส่งออกสำคัญของจีน

เศรษฐกิจของกลุ่มประเทศเศรษฐกิจหลักและจีนที่ขยายตัวช้าลงจะเป็นข้อจำกัดที่ทำให้การส่งออกของประเทศกำลังพัฒนา โดยเฉพาะกลุ่มประเทศในเอเชียไม่สามารถขยายตัวได้มาก เช่นในปี 2546-2547 ซึ่งเป็นช่วงที่เศรษฐกิจขยายตัวสูงสุด อย่างไรก็ตาม ปัจจัยพื้นฐานของกลุ่มประเทศในเอเชียในปัจจุบันนับว่าอยู่ในเกณฑ์ดีเนื่องจากประเทศต่าง ๆ มีการปรับโครงสร้างมากขึ้นทั้งในภาคการเงินและภาคการผลิต การใช้ปัจจัยการผลิตมีประสิทธิภาพมากขึ้น รวมทั้งการพัฒนาแรงงานอย่างต่อเนื่อง ในขณะที่การดำเนินมาตรการทางการเงินและการคลังเพื่อลดความร้อนแรงทางเศรษฐกิจนั้นดำเนินการอย่างค่อยเป็นค่อยไป และการเลือกดำเนินมาตรการที่ตรงประเด็นปัญหามากขึ้น เช่น ในกรณีของประเทศจีน การดำเนินมาตรการด้านสินเชื่อเฉพาะสาขาได้ทำให้การลงทุนในภาคการก่อสร้าง อุตสาหกรรมเหล็กและโลหะพื้นฐานลดความร้อนแรงลง เป็นต้น พื้นฐานทางเศรษฐกิจที่ดีและการกระตุ้นเศรษฐกิจภายในประเทศ รวมทั้งการส่งเสริมการค้าภายในภูมิภาค จะเป็นเงื่อนไขที่จะทำให้เศรษฐกิจของกลุ่มประเทศในเอเชียขยายตัวได้ในเกณฑ์ดี

คาดว่าในปี 2548 ประเทศกำลังพัฒนาจะยังมีรายได้และกำลังซื้อเพิ่มขึ้นแม้ว่าราคาสินค้าจะเพิ่มขึ้นในอัตราที่ชะลอตัวตามความต้องการสินค้าโดยเฉพาะในกลุ่ม เหล็กกล้า แร่เหล็ก และอะลูมิเนียม จะทำให้ราคาเพิ่มขึ้น กลุ่มสินค้าเกษตร ซึ่งผลผลิตโดยทั่วไปมีแนวโน้มเพิ่มขึ้นไม่มากเนื่องจากหลายประเทศประสบภาวะแห้งแล้งมีผลผลิตลดลงในขณะที่ความต้องการยังเพิ่มขึ้น จึงคาดว่าราคาจะยังเพิ่มขึ้นต่อเนื่องในปี 2548

จากเงื่อนไขและปัจจัยดังกล่าวทำให้สถาบันต่าง ๆ คาดการณ์ว่าการชะลอตัวของเศรษฐกิจโลกในปี 2548 จะไม่รุนแรง และมีแนวโน้มขยายตัวประมาณร้อยละ 3.8 อัตราเงินเฟ้อของประเทศที่พัฒนาแล้วอยู่ในระดับประมาณร้อยละ 2.1 และของประเทศอื่น ๆ อยู่ในระดับประมาณร้อยละ 5.5 ปริมาณการค้าโลกเพิ่มขึ้นประมาณร้อยละ 8.0 อัตราดอกเบี้ย Fed funds เพิ่มขึ้นเป็นร้อยละ 3.50 ภายในสิ้นปี 2548 ในขณะที่อัตราดอกเบี้ยทางการของกลุ่มยูโร และญี่ปุ่น จะทรงตัวอยู่ที่ระดับร้อยละ 2.0 และ 0 ตามลำดับ สำหรับประเทศในเอเชียที่คาดว่าจะปรับเพิ่มดอกเบี้ย ได้แก่ จีน ฮองกง มาเลเซีย ฟิลิปปินส์ และ ไต้หวัน และเกาหลีใต้

2.2 ปัจจัยสนับสนุนเศรษฐกิจไทยในปี 2548

ปัจจัยสนับสนุนเศรษฐกิจในปี 2548 หลายประการเป็นปัจจัยต่อเนื่องจากปี 2547 แต่เริ่มอ่อนตัวลงและสนับสนุนการขยายตัวของเศรษฐกิจได้น้อยกว่าในปี 2547 ประกอบด้วย

- (1) เศรษฐกิจโลกยังขยายตัวต่อเนื่องแม้อัตราการขยายตัวจะต่ำกว่าในปี 2546-2547 แต่นับว่ายังเป็นปัจจัยที่สนับสนุนให้มูลค่าการส่งออกเพิ่มขึ้น แต่อัตราการขยายตัวของการส่งออกจะเริ่มช้าลง
- (2) ปัจจัยที่ยังสนับสนุนให้มีการใช้จ่ายของครัวเรือนเพิ่มขึ้น ประกอบด้วย อัตราดอกเบี้ยที่นับว่ายังอยู่ในระดับต่ำโดยเปรียบเทียบกับราคาสินค้าที่เพิ่มขึ้นเร็วกว่า² แม้จะมีแนว

โน้มปรับเพิ่มขึ้นก็ตาม และรายได้ยังคงมีแนวโน้มเพิ่มขึ้นและเพิ่มขึ้นเร็วกว่าราคาสินค้าที่ปรับเพิ่มขึ้น ทำให้โดยสุทธิแล้วรายได้ที่แท้จริงเพิ่มขึ้นและประชาชนสามารถใช้จ่ายเพิ่มขึ้นได้ ปัจจัยที่ทำให้รายได้ที่แท้จริงเพิ่มขึ้นประกอบด้วย

- การจ้างงานเพิ่มขึ้น รวมทั้งมีตำแหน่งงานว่างเพิ่มขึ้นที่จะทำให้เกิดการจ้างงานใหม่เพิ่มขึ้น ในปี 2547 มีการจ้างงานเพิ่มขึ้นเฉลี่ยร้อยละ 3.1 และตำแหน่งงานว่างเพิ่มขึ้นร้อยละ 23.7 สำหรับปี 2547 โดยที่เพิ่มขึ้นถึงร้อยละ 42.3 ในช่วงไตรมาสสุดท้าย

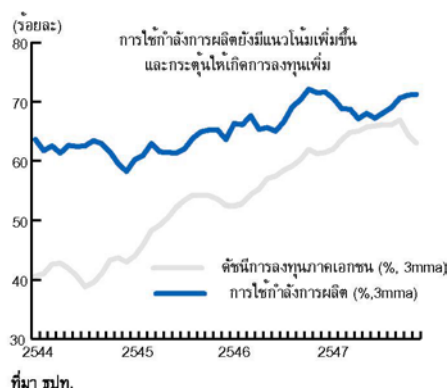

- การปรับเพิ่มเงินเดือนราชการและรัฐวิสาหกิจในช่วงครึ่งหลังปี 2547 ทำให้ฐานเงินเดือนในปี 2548 โดยเฉลี่ยสูงกว่าในปี 2547 รวมทั้งการช่วยเหลือค่าครองชีพแก่ลูกจ้างประจำและลูกจ้างชั่วคราวในระบบราชการ วงเงิน 3,700 ล้านบาทต่อปี ซึ่งคณะรัฐมนตรีได้มีมติเมื่อวันที่ 5 ตุลาคม 2547 ในขณะที่ภาคเอกชนทยอยปรับเพิ่มเงินเดือนและค่าจ้าง รวมทั้งการปรับอัตราค่าจ้างขั้นต่ำทางการที่มีผลบังคับใช้ตั้งแต่วันที่ 1 มกราคม 2548 ทำให้เงินเดือนและค่าจ้างเฉลี่ยปี 2548 สูงกว่าในปี 2547
- มาตรการภาษีเพื่อสนับสนุนสังคมและช่วยเหลือผู้มีรายได้น้อยถึงปานกลาง ซึ่งเป็นมติคณะรัฐมนตรีเมื่อวันที่ 26 ตุลาคม 2547 ได้แก่ การยกเว้นภาษีเงินได้บุคคลธรรมดาสำหรับเงินได้พึงประเมินหลังหักค่าใช้จ่ายและค่าลดหย่อนแล้วจากเดิมยกเว้นในวงเงิน 80,000 บาทแรกให้เพิ่มขึ้นเป็น 100,000 บาทแรก ซึ่งจะทำให้ภาระภาษีลดลงและเพิ่มกำลังซื้อของประชาชนตั้งแต่ปลายปีนี้

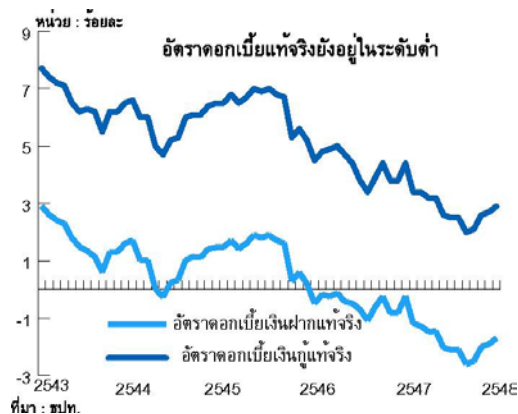
² อัตราดอกเบี้ยที่แท้จริงยังอยู่ในระดับต่ำ

(3) บรรยากาศทางการลงทุนยังเอื้ออำนวย ปัจจัยที่ยังสนับสนุนการลงทุนภาคเอกชนในปี 2548 ประกอบด้วย

- อัตราการใช้กำลังการผลิตที่ยังมีแนวโน้มเพิ่มขึ้นและอยู่ในระดับสูง ในปี 2547 อัตราการใช้กำลังการผลิตเฉลี่ยของภาคอุตสาหกรรมเท่ากับร้อยละ 69.2 สูงกว่าระดับร้อยละ 67.5 ในปี 2546 เล็กน้อย แม้ว่าโดยภาพรวมอัตราการใช้กำลังการผลิตเพิ่มขึ้นไม่มาก แต่ทั้งนี้ส่วนหนึ่งเป็นผลจากการที่มีการเพิ่มกำลังการผลิตในหลายอุตสาหกรรม เช่น ในกลุ่มอิเล็กทรอนิกส์ เหล็ก และหมวดยานยนต์ เป็นต้น สาขาที่อัตราการใช้กำลังการผลิตในระดับเกินร้อยละ 80 มีหลายสาขา อาทิ การผลิตรถมอเตอร์ไซด์ สังกะสี ยางรถยนต์ รถยนต์เพื่อการพาณิชย์ แบตเตอรี่ คอมเพรสเซอร์ แผงวงจรไฟฟ้า และปิโตรเคมี เป็นต้น และเนื่องจากสาขาอุตสาหกรรมการผลิตเหล่านี้เป็นลักษณะกิจกรรมการผลิตที่ต้องมีวงเงินลงทุนค่อนข้างมาก จึงคาดว่าจะยังเป็นปัจจัยหนึ่งที่ทำให้การลงทุนภาคเอกชนเพิ่มขึ้น

- อัตราดอกเบี้ยยังคงอยู่ในระดับต่ำเมื่อเปรียบเทียบกับ การปรับเพิ่มราคาสินค้าแม้จะมีการปรับเพิ่มอัตราดอกเบี้ยก็ตาม จึงทำให้ต้นทุนการกู้ยืมที่แท้จริงยังอยู่ในระดับต่ำ

- ผลประกอบการภาคธุรกิจเอกชนเพิ่มขึ้นตลอดช่วงปี 2547 โดยในช่วง 3 ไตรมาสแรก ผลประกอบการของบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์เพิ่มขึ้นร้อยละ 39.5 จากระยะเดียวกันของปีก่อน จึงยังเป็นเงื่อนไขที่จูงใจของภาคเอกชน
- มาตรการด้านภาษีที่จะสร้างแรงจูงใจต่อการลงทุนในปี 2548 เช่น การลดอัตราภาษีเงินได้นิติบุคคลสำหรับผู้ประกอบการที่มีทุนจดทะเบียนแล้วไม่เกิน 5 ล้านบาท จากเดิมที่จัดเก็บในอัตราก้าวหน้าของกำไรสุทธิในบางส่วนล้านบาทแรก อัตราร้อยละ 20 ปรับใหม่เป็นจัดเก็บในอัตราร้อยละ 15 และสำหรับกำไรสุทธิในส่วนที่เหลือให้คงอัตราเดิม โดยจะมีผลบังคับใช้ตั้งแต่วันที่ 1 มกราคม 2548 และคณะรัฐมนตรีได้มีมติที่จะขยายขนาดรายได้ของผู้ประกอบการขนาดย่อมที่ไม่ต้องจดทะเบียนเข้าสู่ระบบภาษีมูลค่าเพิ่ม จากเดิมที่กำหนดไว้ไม่เกิน 1.2 ล้านบาทต่อปี ให้เพิ่มเป็นไม่เกิน 1.8 ล้านบาทต่อปี โดยให้มีผลบังคับใช้ตั้งแต่วันที่ 1 เมษายน 2548
- การลงทุนที่ได้รับอนุมัติส่งเสริมการลงทุนจากคณะกรรมการส่งเสริมการลงทุนในปี 2547 มีจำนวนรายเพิ่มขึ้นร้อยละ 46.2 โดยมีวงเงินลงทุนตามแผนการลงทุนเพิ่มขึ้นร้อยละ 111.7 โดยที่โครงการเพื่อการส่งออกร้อยละ 80-100 เพิ่มขึ้นมาก และส่วนใหญ่กระจายอยู่ในสาขาอิเล็กทรอนิกส์และเครื่องใช้ไฟฟ้า สาขาบริการสาธารณสุข โภค สาขาเคมี กระดาษ และพลาสติก และสาขาเครื่องจักรและอุปกรณ์ขนส่ง นอกจากนี้ในปี 2547 เงินทุนไหลเข้าจากต่าง

ประเทศมีแนวโน้มเพิ่มขึ้น โดยเฉพาะอย่างยิ่งการลงทุนจากประเทศญี่ปุ่น และมีวงเงินลงทุนของจำนวนกิจการที่ขอรับการส่งเสริมการลงทุนสุทธิเพิ่มขึ้นร้อยละ 115.2 ซึ่งสะท้อนถึงแนวโน้มการลงทุนที่ยังเพิ่มขึ้น

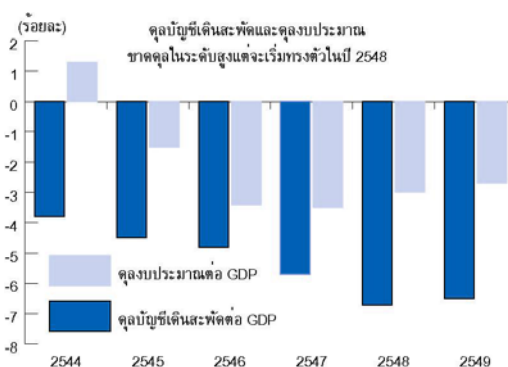
- การใช้จ่ายและการลงทุนภาครัฐเพิ่มขึ้น จากโครงการลงทุนด้านโครงสร้างพื้นฐานและโครงการลงทุนขนาดใหญ่ซึ่งคณะรัฐมนตรีได้มีมติอนุมัติไปเมื่อวันที่ 19 ตุลาคม 2547 ภายใต้ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านโครงสร้างพื้นฐานระยะ 5 ปี วงเงิน 827,978 ล้านบาท ซึ่งคาดว่าจะสามารถเริ่มดำเนินโครงการได้บางส่วนในปลายปี 2548 รวมทั้งการใช้จ่ายของรัฐบาลเพิ่มขึ้นเป็นงบประมาณเพิ่มเติมกลางปีประมาณ 50,000 ล้านบาท

3. ข้อจำกัด/ปัจจัยเสี่ยงทางเศรษฐกิจปี 2548

3.1 ข้อจำกัด/ปัจจัยเสี่ยงจากภายนอก

- (1) การแก้ปัญหาการขาดดุลบัญชีเดินสะพัดของสหรัฐและผลต่อเศรษฐกิจโลกในปี 2548 การขาดดุลบัญชีเดินสะพัดของสหรัฐ เพิ่มขึ้นต่อเนื่องในปี 2547 การขาดดุลบัญชีเดินสะพัดคิดเป็นประมาณร้อยละ 5.7 ของ GDP และในปีงบประมาณ 2547 สหรัฐ ขาดดุลงบประมาณเป็นสัดส่วนประมาณร้อยละ 3.6 ของ GDP ซึ่งเป็นการขาดดุลที่เพิ่มขึ้นต่อเนื่องเช่นกัน จากปัญหาพื้นฐานดังกล่าวทำให้นักลงทุนเริ่มขาดความมั่นใจในเศรษฐกิจสหรัฐ และลดการถือครองสินทรัพย์หรือตราสารทางการเงินในสกุลเงินดอลลาร์ สหรัฐ. และได้มีการปรับพอร์ตการลงทุนมาถือครองสินทรัพย์ในสกุลเงินยูโรมากขึ้น เงินดอลลาร์สหรัฐ.จึงมีแนวโน้มอ่อนค่าลง ประกอบกับธนาคารกลางของประเทศในเอเชียบางประเทศ อาทิ เกาหลีใต้ และญี่ปุ่นได้เริ่มลดการแทรกแซงค่าเงิน ในขณะที่ประเทศจีนได้ขยายช่วงการเคลื่อนไหวของอัตราแลกเปลี่ยนนอกประมาณร้อยละ 3 จากการที่การประชุมของรัฐมนตรีคลังและผู้ว่าการธนาคารกลาง

20 ประเทศ^{1/} เมื่อวันที่ 20 พฤศจิกายน 2547 ที่กรุงเบอร์ลิน ได้เรียกร้องให้ประเทศในเอเชียปล่อยค่าเงินให้มีความยืดหยุ่นตามปัจจัยพื้นฐานมากขึ้น เงินดอลลาร์สหรัฐ. จึงอ่อนค่าลง และตลาดมีความกังวลมากขึ้นว่าเงินดอลลาร์ สหรัฐ. จะอ่อนค่าลงอย่างรวดเร็วและมีการเก็งกำไรจากอัตราแลกเปลี่ยนกันมากขึ้นจนทำให้อัตราแลกเปลี่ยนมีความผันผวน และค่าเงินดอลลาร์ที่อ่อนลงมากซึ่งจะเป็นอุปสรรคต่อการส่งออกของประเทศต่าง ๆ โดยเฉพาะประเทศในภูมิภาคเอเชียไปตลาดสหรัฐ. และทำให้เกิดการชะลอตัวของเศรษฐกิจโลกที่รุนแรงกว่าที่คาดกันไว้ ประกอบกับราคาน้ำมันที่ยังอยู่ในระดับค่อนข้างสูงอาจจะซ้ำเติมให้ภาวะการชะลอตัวของเศรษฐกิจโลกรุนแรงกว่าแนวโน้มปกติ

อย่างไรก็ตาม คาดว่าสหรัฐ. จะดำเนินนโยบายการเงินที่เข้มงวดมากขึ้น และปรับเพิ่มอัตราดอกเบี้ยตามลำดับ โดยอัตราดอกเบี้ย Fed funds จะอยู่ในระดับประมาณร้อยละ 3.50 ภายในสิ้นปี 2548 เนื่องจากอัตราดอกเบี้ยที่แท้จริงยังอยู่ในระดับต่ำแม้ว่าจะได้ปรับเพิ่มมาแล้วรวม 6 ครั้งตั้งแต่เดือนมิถุนายน 2547 ค่าเงินที่อ่อนลงและอัตราดอกเบี้ยที่สูงขึ้นจะทำให้การขาดดุลบัญชีเดินสะพัดเริ่มลดลง ในขณะที่อัตราดอกเบี้ยสหรัฐ. ที่มีแนวโน้มสูงกว่าอัตราดอกเบี้ยในเอเชีย และทำให้ส่วนต่างอัตราดอกเบี้ยที่ได้ค้ำเงินดอลลาร์ที่จะอ่อนตัวลงแล้วยังสามารถทำให้เกิดความต้องการสินทรัพย์สกุลเงินดอลลาร์ สหรัฐ. ในระดับหนึ่ง โดยเฉพาะจากญี่ปุ่นซึ่งอัตราดอกเบี้ยภายในประเทศเป็นร้อยละ 0 ดังนั้นแรงกดดันที่ทำให้เงินดอลลาร์ สหรัฐ. อ่อนค่าลงจะไม่เกิดขึ้นอย่างรวดเร็วจนทำ

ให้เศรษฐกิจโลกขาดเสถียรภาพ และที่สำคัญเศรษฐกิจสหรัฐ ที่ขยายตัวถึงร้อยละ 4.4 ทำให้ความมั่นใจในเศรษฐกิจสหรัฐ มีมากขึ้นและมีความจำเป็นต้องปรับเพิ่มดอกเบี้ยต่อไปอีก

(2) การชะลอตัวของเศรษฐกิจจีนและนโยบายอัตราแลกเปลี่ยน

เศรษฐกิจจีนที่ยังขยายตัวในระดับสูงถึงร้อยละ 9.5 ได้สร้างความกังวลว่าเศรษฐกิจยังมีความร้อนแรง และเมื่อประกอบกับความอ่อนแอของภาคการเงิน อาจสร้างแรงกดดันต่ออัตราเงินเฟ้อ และปัญหานี้เสียที่อาจจะเกิดขึ้นจนอาจทำให้เศรษฐกิจมีการปรับตัวชะลอตัวอย่างรุนแรง อย่างไรก็ตามขณะนี้เศรษฐกิจจีนมีความสมดุลมากขึ้น และโอกาสที่เศรษฐกิจจะชะลอตัวอย่างรุนแรงยังมีน้อย ด้วยเหตุผลที่สำคัญ 3 ประการคือ **ประการแรก** ความพยายามของรัฐบาลจีนในการชะลอความร้อนแรงของเศรษฐกิจเฉพาะสาขาที่เป็นเป้าหมายของรัฐบาลปรากฏผลมากขึ้น อาทิ เครื่องจักรการลงทุนในสินทรัพย์ถาวร แสดงว่าสาขาการผลิตที่เป็นเป้าหมายของนโยบายรัฐบาล อันประกอบด้วย สาขาเหล็ก สาขายานยนต์และสาขาก่อสร้าง ชะลอลงต่อเนื่องยกเว้นสาขาโลหะพื้นฐาน ซึ่งความต้องการจากต่างประเทศยังอยู่ในระดับสูง และเมื่อประกอบกับปัจจัยภายนอกที่คาดว่าเศรษฐกิจประเทศคู่ค้าหลักจะชะลอตัว ราคาพลังงานที่ยังอยู่ในระดับสูง รวมทั้งเป้าหมายของรัฐบาลจีนที่จะชะลอเศรษฐกิจลงผ่านการดำเนินนโยบายการเงินและนโยบายการคลังที่เข้มงวดมากขึ้น จึงคาดว่า การชะลอตัวของเศรษฐกิจจีนในปี 2548 จะค่อยเป็นค่อยไป **ประการที่สอง** ในการประชุมประจำปีของธนาคารกลางจีน ได้กำหนดแนวทางในการดำเนินงานในปี 2548 ไว้ใน 2 เรื่องหลัก ๆ ที่ทำให้เชื่อได้ว่าจะมีการดูแลภาคการเงินอย่างจริงจังมากขึ้นและลดความเสี่ยงที่จะเกิดวิกฤตของภาคการเงินลง เรื่องแรก เป็นเรื่องการปรับปรุงการดูแลระบบการเงิน โดยเฉพาะโครงสร้างการปล่อยสินเชื่อให้มีความเข้มแข็งเพื่อรองรับความผันผวนของภาวะเศรษฐกิจ และดูแลเสถียรภาพด้านราคาไม่ให้ราคาปรับขึ้นสูงเกินไป และเรื่องที่สอง เป็นเรื่องการดำเนินการปฏิรูปเพื่อให้เกิดการพัฒนาในภาคการเงินและบริหารจัดการต่อพัฒนาการทางการเงิน และมีเป้าหมายชัดเจน

ว่าจะค่อย ๆ ดำเนินการปฏิรูปกลไกอัตราแลกเปลี่ยน รวมทั้งรักษาค่าเงินหยวนให้อยู่ในระดับที่มีเสถียรภาพ **ประการที่สาม** การปรับอัตราแลกเปลี่ยนเนื่องจากแรงกดดันจากภายนอกจะไม่เกิดขึ้นแบบทันทีใด จะเห็นว่าแม้ในการประชุมรัฐมนตรีคลังและผู้ว่าการธนาคารกลางของกลุ่ม G-7 เมื่อวันที่ 4-5 กุมภาพันธ์ที่ผ่านมาจะมีการหารือในประเด็นเรื่องความจำเป็นที่จะต้องให้ค่าเงินของจีนมีความยืดหยุ่นมากขึ้น แต่ก็ปราศจากรายละเอียดของระยะเวลาที่ชัดเจน จึงทำให้นักลงทุนต่างก็คาดว่า การปรับกลไกอัตราแลกเปลี่ยนจะเป็นไปตามกำหนดเวลาที่ประเทศจีนเองพิจารณาว่ามีความเหมาะสมที่สุด โดยจะต้องมีการเตรียมการเกี่ยวกับเครื่องมือทางการเงินในการประกันความเสี่ยงจากอัตราแลกเปลี่ยน และการพัฒนาตลาดเงินให้มีโครงสร้างที่สามารถสะท้อนโครงสร้างอัตราดอกเบี้ยได้อย่างเหมาะสม

(3) ราคาน้ำมันดิบที่ทรงตัวอยู่ในระดับสูงและยังมีแนวโน้มผันผวนได้ง่าย ยังเป็นปัจจัยเสี่ยงต่อการขยายตัวต่อเนื่องของเศรษฐกิจโลกที่จะมีผลต่อการส่งออกของไทย ในขณะที่มูลค่าการนำเข้าสินค้าจะเพิ่มขึ้นเร็วจากราคาน้ำมันดิบที่สูงขึ้น แต่ปริมาณการใช้ปรับชะลอเพียงช้า ๆ ซึ่งจะทำให้การเกินดุลการค้าลดลงอย่างรวดเร็ว รวมทั้งผลกระทบต่อความเชื่อมั่นของผู้บริโภคและนักลงทุนจากการที่ราคาน้ำมันดิบในตลาดโลกยังคงค่อนข้างผันผวน

ปัจจัยที่คาดว่าจะทำให้ราคาน้ำมันดิบทรงตัวอยู่ในระดับสูง นั้นเป็นปัจจัยทั้งในด้านความต้องการใช้ และปริมาณการผลิตประกอบด้วย

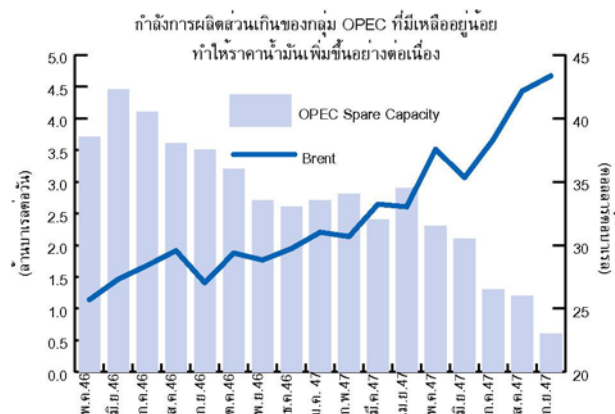
(3.1) ความต้องการใช้น้ำมันดิบยังเพิ่มขึ้นในขณะที่ปริมาณสำรองน้ำมันลดลง

- International Energy Agency (IEA) ได้ปรับประมาณการความต้องการใช้น้ำมันดิบในปี 2548 เป็นเฉลี่ยวันละ 84.0 ล้านบาร์เรลจากประมาณการเดิมเฉลี่ย 83.8 บาร์เรลต่อวัน ซึ่งการคาดการณ์ปริมาณความต้องการใช้ในปี 2548 สูงกว่าในปี 2547 ประมาณวันละ 1.5 ล้านบาร์เรลชะลอตัวลงกว่าที่เพิ่มขึ้นประมาณวันละ 2.7 ล้านบาร์เรลในปี 2547 เล็กน้อย
- ปริมาณน้ำมันสำรองของกลุ่มประเทศ OECD ลดลง ในเดือนธันวาคม 2547 ปริมาณน้ำมัน

สำรองอยู่ที่ระดับ 2,576.8 ล้านบาร์เรล โดยที่ในไตรมาสสุดท้ายปี 2547 นั้นสต็อกน้ำมันลดลงโดยเฉลี่ยวันละ 190,000 บาร์เรล ซึ่งต่ำกว่าค่าเฉลี่ยในช่วง 5 ปีที่ผ่านมาที่ลดลงประมาณวันละ 950,000 บาร์เรล ซึ่งทำให้คาดว่าแรงกดดันต่อราคาจากการเปลี่ยนแปลงปริมาณสำรองยังมีอยู่แต่ไม่มากนัก

(3.2) ด้านปริมาณการผลิต: ปริมาณการผลิตเพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่องเพื่อตอบสนองความต้องการที่เพิ่มขึ้นทำให้กำลังการผลิตส่วนเกินลดลงตามลำดับ ข้อมูลล่าสุดในเดือนมกราคม 2548 แสดงว่ากลุ่มประเทศโอเปค 10 ประเทศที่ไม่รวมอิรักทำการผลิตน้ำมันดิบประมาณวันละ 27.21 ล้านบาร์เรล ซึ่งสูงกว่าโควตาวันละ 27 ล้านบาร์เรลเล็กน้อย³ แต่ลดลงกว่าปริมาณการผลิตวันละ 27.76 ล้านบาร์เรล ในเดือนธันวาคม นอกจากนี้ยังมีการผลิตของประเทศอิรักอีกวันละ 1.8 ล้านบาร์เรล ในขณะที่กำลังการผลิตส่วนเกิน (Surplus capacity) มีเพียงประมาณวันละ 1.6-2.1 ล้านบาร์เรลต่อวัน ลดลงจากประมาณวันละ 2.6 ล้านบาร์เรลในช่วงต้นปี 2547 และวันละ 4.5 ล้านบาร์เรลในช่วงกลางปี 2546 กำลังการผลิตที่เหลืออยู่น้อยทำให้ราคาน้ำมันสูงขึ้นและอ่อนไหวต่อสถานการณ์ชั่วคราวที่มีผลกระทบต่อการผลิต โดยที่คาดว่ากำลังการผลิตของกลุ่มโอเปคอาจจะเพิ่มขึ้นประมาณวันละ 1 ล้านบาร์เรลในปี 2548 สำหรับนอกกลุ่มโอเปคนั้นปริมาณการผลิตลดลงเล็กน้อยในช่วงที่ผ่านมาเนื่องจากปริมาณการผลิตของประเทศแคนาดา นอร์เวย์ และอ่าวเม็กซิโก ลดลงในเดือนมกราคม 2548 ปริมาณการผลิตรวมของโลกเท่ากับวันละ 83.55 ล้านบาร์เรลลดลงจากวันละ 84.21 ล้านบาร์เรลในเดือนธันวาคม 2547 และสำหรับคาดการณ์ในปี 2548 นั้นทั้งคาดการณ์ปริมาณการผลิตของประเทศดังกล่าวจะยังคงลดลง รวมทั้งของประเทศรัสเซีย ทำให้ปริมาณการผลิตของนอกกลุ่มโอเปคลดลงประมาณวันละ 175,000 บาร์เรลในปี 2548 ดัง

นั้นจะเห็นว่าโดยภาพรวมสถานการณ์ด้านการผลิตยังมีแนวโน้มตึงตัว

(3.3) ปัจจัยเชิงจิตวิทยาและเชิงเทคนิค (การเก็งกำไรราคาน้ำมันโดยกองทุนบริหารความเสี่ยง หรือ Hedge fund) ทำให้ราคาน้ำมันสูงกว่าที่ควรจะเป็นตามปัจจัยพื้นฐานด้านความต้องการและปริมาณการผลิตน้ำมันดิบมาก ซึ่งส่วนหนึ่งสะท้อนถึงเงื่อนไขทั้งทางด้านความต้องการและด้านการผลิตดังที่ได้กล่าวแล้ว

3.2 ข้อจำกัด/ปัจจัยเสี่ยงภายในประเทศ

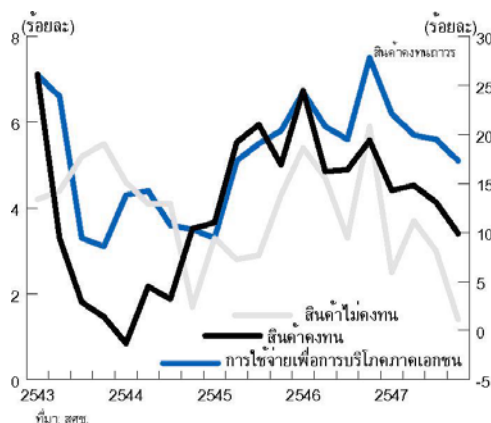
ปัจจัยที่เป็นข้อจำกัดต่อการขยายตัวของเศรษฐกิจประกอบด้วย การปรับเพิ่มอัตราดอกเบี้ยและราคาสินค้าที่สูงขึ้น ราคาน้ำมันที่เพิ่มขึ้นภายหลังการยกเลิกการตรึงราคา ปัญหาภัยแล้ง และการระบอบต่อเนื่องของไข้หวัดนกที่มีผลกระทบต่อการส่งออก รวมทั้งผลกระทบจากกรณีภัยพิบัติถ้าไม่สามารถดำเนินการฟื้นฟูได้อย่างเต็มที่ตามแผนที่กำหนด

(1) ราคาสินค้าและแนวโน้มอัตราดอกเบี้ยที่เพิ่มขึ้น

ราคาสินค้าและแนวโน้มอัตราดอกเบี้ยที่เพิ่มขึ้นได้เริ่มส่งผลกระทบต่อการใช้จ่ายของครัวเรือนตั้งแต่ต้นปี 2547 โดยเฉพาะในกลุ่มสินค้าคงทนถาวรที่มีความอ่อนไหวต่อราคา รายได้และอัตราดอกเบี้ยมากกว่ากลุ่มสินค้าที่ไม่คงทนถาวรหรือกึ่งคงทนถาวร ประกอบกับความเชื่อมั่นผู้บริโภคที่ลดลง การใช้จ่ายของครัวเรือนสำหรับผลิตภัณฑ์โลหะ เครื่องจักรและอุปกรณ์ ณ ราคาในปี 2547 เพิ่มขึ้นร้อยละ 13.5 ต่ำกว่าการขยายตัวร้อยละ 20.8 ในปี 2546 การใช้จ่ายในกลุ่มนี้ที่ชะลอลงชัดเจน คือ หมวดยานยนต์และอุปกรณ์ซึ่งขยายตัวร้อยละ 17.8 เทียบกับ

³ การประชุมกลุ่มประเทศโอเปคเมื่อวันที่ 30 มกราคมที่ผ่านมา ได้มีข้อตกลงที่จะคงโควตาการผลิตน้ำมันดิบวันละ 27 ล้านบาร์เรลไว้ตลอดช่วงไตรมาสแรกปี 2548

ร้อยละ 36.4 ในปี 2546 ส่วนหนึ่งเป็นผลจากการปรับตัวของการใช้จ่ายจากฐานที่ขยายตัวค่อนข้างสูงไปแล้วในช่วงเดียวกันของปีก่อน นอกจากนี้จะเห็นว่าสินเชื่อเพื่อการอุปโภคบริโภคส่วนบุคคลเริ่มชะลอตัวลงตั้งแต่ต้นปี โดย ณ สิ้นเดือนธันวาคม 2547 ยอดคงค้างสินเชื่อประเภทนี้เพิ่มจากระยะเดียวกันของปีที่แล้วประมาณร้อยละ 12.1 ต่ำกว่าการขยายตัวในอัตราร้อยละ 14.3 ณ สิ้นปี 2545 และร้อยละ 30.0 ณ สิ้นปี 2546

แม้ว่าในปี 2545 อัตราดอกเบี้ยโดยเปรียบเทียบคาดว่าจะเพิ่มขึ้นช้ากว่าราคาสินค้า นั่นคืออัตราดอกเบี้ยที่แท้จริงไม่เพิ่มขึ้น แต่การคาดการณ์ว่าอัตราดอกเบี้ยที่สูงขึ้นจะทำให้ประชาชนมีความระมัดระวังในการก่อหนี้เพื่อการใช้จ่าย และทำให้ความต้องการสินค้าทั้งจากตลาดภายในและตลาดต่างประเทศขยายตัวช้าลงและขณะเดียวกันจะมีผลกระทบต่อการตัดสินใจในการขยายการลงทุนบ้าง โดยเฉพาะภายใต้สถานการณ์ที่ความเชื่อมั่นธุรกิจลดลงต่ำกว่าระดับ 50 ตั้งแต่เดือนพฤษภาคม 2547 โดยค่าเฉลี่ยทั้งปีอยู่ที่ระดับ 49.0 ต่ำกว่าระดับเฉลี่ย 50.0 ในปี 2546

(2) ปัญหาการระบาดใช้หวัดนกและผลกระทบต่อส่งออกไก่แช่แข็ง

ปี 2547 ปริมาณและมูลค่าการส่งออกไก่แช่แข็งลดลงถึงร้อยละ 92.8 และ 92.6 เมื่อเทียบกับปีก่อน จากการที่ยุโรปและญี่ปุ่นห้ามการนำเข้าไก่สดแช่เย็นและแช่แข็งจากประเทศไทยตั้งแต่เกิดการแพร่ระบาดของโรคไข้หวัดนกในช่วงต้นปี และการระบาดยืดเยื้อของไข้หวัดนกในสัตว์ปีกจะทำให้ตลาดนำเข้ายังคงเข้มงวดในการนำเข้า และการตรวจโรงงานรวมทั้งการป้องกันการระบาดในฟาร์มจะทำให้ผู้ประกอบการมีต้นทุนการผลิตที่สูงขึ้น

(3) การยกเลิกการตรึงราคาน้ำมันดีเซลจะทำให้ต้นทุนการผลิตและราคาสินค้าภายในประเทศเพิ่มขึ้น

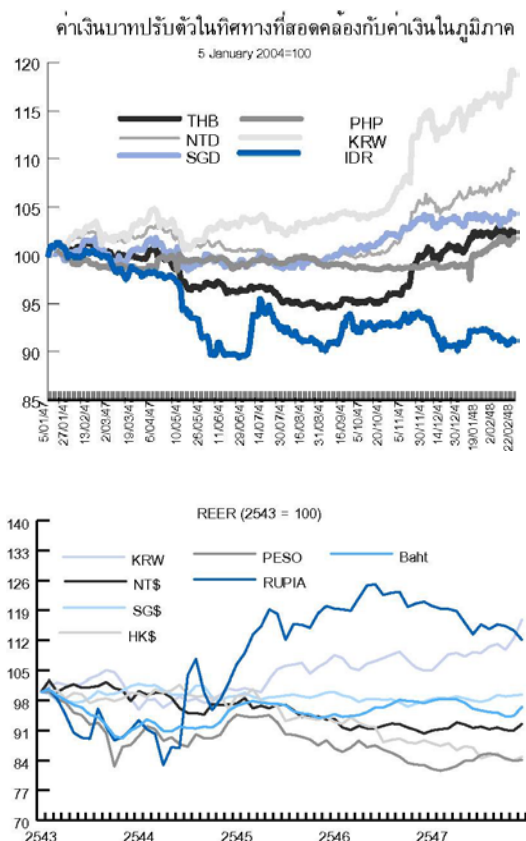
ในกรณีที่ราคาน้ำมันดิบ (จากแหล่งโอมาน) เฉลี่ยทั้งปีประมาณ 38 ดอลลาร์ สหรัฐ. ต่อบาเรล และรัฐบาลได้เริ่มทยอยลดการอุดหนุนน้ำมันดีเซลหมุนเร็วในเดือนกุมภาพันธ์ที่ผ่านมา หากไม่มีการอุดหนุนจะทำให้ราคาขายปลีกของน้ำมันดีเซลหมุนเร็วโดยเฉลี่ยในปี 2548 เพิ่มขึ้นเป็นลิตรละ 19.50 บาท โดยที่ราคาขายปลีกน้ำมันเบนซิน 95 จะเพิ่มสูงขึ้นเป็นลิตรละ 21.60 บาท และราคาน้ำมันเบนซิน 91 ลิตรละ 20.90 บาท ซึ่งมีผลทำให้อัตราเงินเฟ้อเพิ่มขึ้นประมาณร้อยละ 0.7 และมีผลกระทบต่อเนื่องต่อการใช้จ่ายครัวเรือน

(4) ผลกระทบจากภัยแล้ง จากปริมาณฝนที่น้อยและฤดูฝนที่สิ้นสุดเร็วกว่าปกติ รวมทั้งฝนทิ้งช่วง ในปี 2547 ได้ทำให้เกิดภาวะแห้งแล้งในหลายพื้นที่ของประเทศ ปริมาณน้ำในเขื่อนและอ่างเก็บน้ำมีน้อย โดยเฉพาะอ่างเก็บน้ำ 4 แห่งคือ กระเสี้ยว (สุพรรณบุรี) ทับเสลา (อุทัยธานี) ลำพระเพลิง และลำตะคอง (นครราชสีมา) ที่ใช้ระบายให้พื้นที่ชลประทานเกือบ 460,000 ไร่ มีปริมาณน้ำต่ำกว่าร้อยละ 15 ของปริมาณน้ำที่ใช้งานได้ โดยเฉพาะอ่างเก็บน้ำกระเสี้ยวที่ระบายน้ำให้พื้นที่ชลประทาน 130,000 ไร่ มีปริมาณน้ำเพียง 40 ล้านลูกบาศก์เมตร ซึ่งเป็นปริมาณน้ำที่ไม่สามารถนำมาใช้ได้ ซึ่งจะทำให้พื้นที่การเกษตรเสียหาย และส่งผลกระทบต่อพืชผลทางการเกษตร เช่น ข้าวนาปี ข้าวนาปรัง อ้อยโรงงาน มันสำปะหลัง และข้าวโพดเลี้ยงสัตว์ โดยที่ผลกระทบจากภัยแล้งที่เกิดขึ้นทั้งทางตรงทางอ้อม คิดเป็นความเสียหายประมาณ 11,000 ล้านบาทในปี 2548

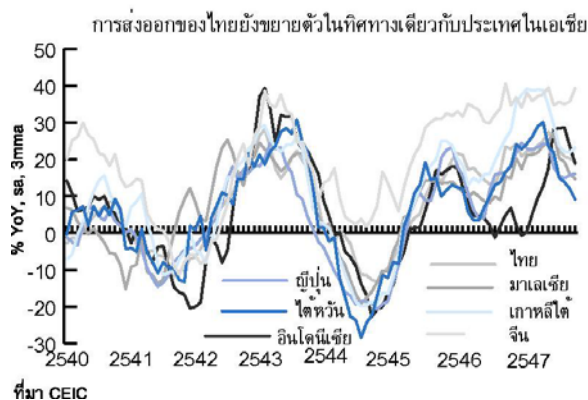
พื้นที่การเกษตรที่ประสบความแห้งแล้ง

	พื้นที่การเกษตร (ไร่)		
	เสียหายแล้ว	คาดว่าจะเสียหาย	รวม
1. ข้าว	9,813,411	5,742,510	15,555,921
2. พืชไร่	2,896,557	3,076,496	5,973,053
3. พืชสวน	310,291	1,016,860	1,327,151
รวม	13,020,259	9,835,866	22,856,125

ที่มา : ศูนย์อำนวยการเฉพาะกิจป้องกันและแก้ไขปัญหาความแห้งแล้ง 2547-2548, กระทรวงมหาดไทย

(5) อัตราแลกเปลี่ยนที่แข็งค่าขึ้น คาดว่าจะไม่กระทบต่อการส่งออกจนน่าเป็นห่วง เนื่องจากการปรับตัวในทิศทางที่สอดคล้องกับค่าเงินในภูมิภาคและดัชนีค่าเงินที่แท้จริงไม่ได้แข็งค่าขึ้นมากและในช่วงที่ผ่านมา การส่งออกของไทยยังเพิ่มขึ้นในทิศทางที่สอดคล้องกับประเทศอื่นๆ ในภูมิภาค

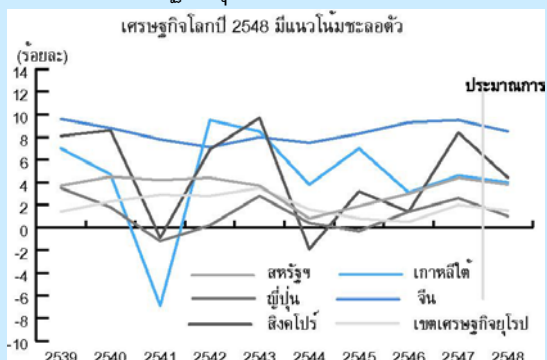

4. สมมติฐานการประมาณการ

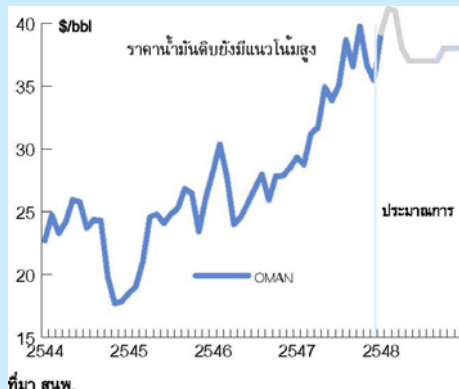
4.1 การขยายตัวของเศรษฐกิจโลก: ในปี 2548 เศรษฐกิจโลกคาดว่าจะขยายตัวร้อยละ 3.8 เท่ากับข้อสมมุติฐานเดิมในการประมาณการเมื่อวันที่ 7 ธันวาคม ซึ่งชะลอตัวลงจากการขยายตัวร้อยละ 4.6 ในปี 2547 ข้อมูลเศรษฐกิจล่าสุดแสดงว่าสถานการณ์เศรษฐกิจประเทศต่างๆ ในปี 2547 เป็นไปตามที่คาดไว้ โดยที่ขยายตัวได้มากในครึ่งแรกของปีแต่ชะลอตัวลงในครึ่งหลังของปี อันเนื่องจากราคาน้ำมันที่สูงขึ้นมากในครึ่งหลัง การปรับเพิ่มอัตราดอกเบี้ยเพื่อลดความร้อนแรงของการใช้จ่ายและรักษาเสถียรภาพทางเศรษฐกิจในหลายประเทศ อาทิ สหรัฐฯ แคนาดา จีน สหราชอาณาจักร เป็นต้น รวมทั้งการดำเนินนโยบายการคลังที่เข้มงวดมากขึ้นเพื่อรักษาวินัยทางการคลังมากขึ้น ผลที่เกิดขึ้นเป็นการชะลอตัวของเศรษฐกิจอย่างค่อยเป็นค่อยไป ทำให้สถาบันต่าง ๆ ทั้งของภาครัฐและเอกชนต่างก็ยังคงประมาณการเศรษฐกิจของประเทศ

ต่าง ๆ ในปี 2548 ที่จะขยายตัวได้ในอัตราที่ไม่ต่างไปจากการประมาณการเมื่อ 3 เดือนก่อนหน้าเท่าใดนัก ซึ่งนับว่าเป็นการขยายตัวในเกณฑ์ดีแม้ว่าจะขยายตัวได้ช้ากว่าปี 2547

สำหรับเศรษฐกิจประเทศคู่ค้าหลัก อาทิ สหรัฐฯ คาดว่าจะขยายตัวร้อยละ 3.8 ชะลอลงจากร้อยละ 4.4 เศรษฐกิจญี่ปุ่นขยายตัวร้อยละ 1.0 เศรษฐกิจจีนขยายตัวร้อยละ 8.5 และสหภาพเศรษฐกิจยุโรปขยายตัวร้อยละ 1.5

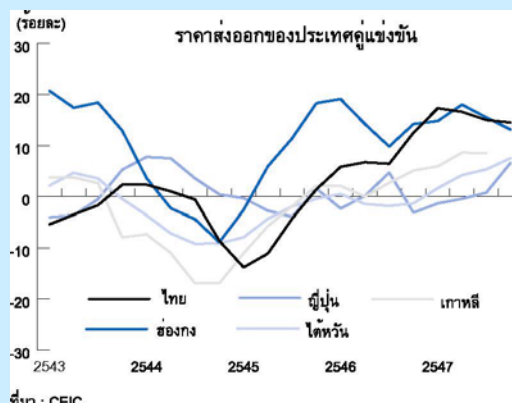
4.2 ราคาน้ำมันดิบ:ราคาน้ำมันดิบ (แหล่งโอมาน) มีแนวโน้มสูงขึ้นกว่าในปี 2548 โดยคาดว่าราคาเฉลี่ยทั้งปีเท่ากับ 38 ดอลลาร์ต่อบาร์เรลสูงกว่าราคา 35.0 ดอลลาร์ สรอ. ต่อบาร์เรล ซึ่งเป็นข้อสมมุติฐานสำหรับการประมาณการในครั้งที่ผ่านมา และสูงกว่าราคา 34.23 ดอลลาร์ต่อบาร์เรลในปี 2547 โดยคาดว่าราคาจะทรงตัวอยู่ในระดับปัจจุบันในช่วงต้นปี 2548 และมีแนวโน้มปรับตัวลดลงในช่วงไตรมาสที่สองตามฤดูกาลซึ่งเป็นช่วงหน้าร้อน แต่อย่างไรก็ตามราคาจะปรับลงไม่มากเนื่องจากความต้องการใช้น้ำมันจะเปลี่ยนจาก heating oil ไปเป็น gasoline ราคาจะปรับสูงขึ้นเล็กน้อยในไตรมาสที่สาม และสูงขึ้นชัดเจนในไตรมาสสุดท้ายซึ่งเป็นช่วงหน้าหนาว ทั้งนี้กรมสารสนเทศการพลังงาน กระทรวงพลังงานของสหรัฐได้คาดการณ์เมื่อวันที่ 8 กุมภาพันธ์ว่าราคาน้ำมันดิบอ้างอิง West Texas Index จะอยู่ในช่วงประมาณ 42-47 ดอลลาร์ต่อบาร์เรล ในช่วงปี 2548-2549 ซึ่งในช่วง 2 ปีที่ผ่านมาราคาอ้างอิงนี้สูงกว่าราคาน้ำมันดิบแหล่งโอมานประมาณบาร์เรลละ 5-6 ดอลลาร์

จากการคาดการณ์ราคาน้ำมันเฉลี่ยบาร์เรลละ 38 ดอลลาร์ จะทำให้ราคาน้ำมันขายปลีกในประเทศเพิ่มขึ้นจากราคาในปี 2547 โดยที่ราคาขายปลีกน้ำมันเบนซิน 95 จะเพิ่มสูงขึ้นเป็นลิตรละ 21.60 บาท ราคาน้ำมันเบนซิน 91 ลิตรละ 20.90 บาท และราคาน้ำมันดีเซลหมุนเร็ว หากไม่มีการอุดหนุนราคาจะเป็น ลิตรละ 19.50 บาท

4.3 ราคาส่งออกและนำเข้าสินค้าและบริการของไทย

ราคาสินค้าส่งออกในรูปเงินดอลลาร์ สรอ. เพิ่มขึ้นร้อยละ 15.8 ในปี 2547 โดยที่ราคาสินค้านำเข้าโดยเฉลี่ยเพิ่มขึ้นร้อยละ 13.3 ราคาสินค้าส่งออกที่เพิ่มมากกว่าราคาสินค้านำเข้าทำให้ประเทศไทยได้เปรียบอัตราการการค้า (Term of trade) แต่ในปี 2548 คาดว่าราคาสินค้าจะเพิ่มในอัตราที่ชะลอลงเนื่องจากความต้องการสินค้าจะขยายตัวในอัตราที่น้อยลง โดยในปี 2548 ราคาสินค้าส่งออกมีแนวโน้มเพิ่มขึ้นประมาณร้อยละ 9.3 ในขณะที่ราคาสินค้านำเข้าโดยเฉลี่ยเพิ่มขึ้นประมาณร้อยละ 10 ทำให้ประเทศเริ่มเสียเปรียบอัตราการการค้าซึ่งส่วนหนึ่งเป็นเพราะราคาน้ำมันที่สูงขึ้นต่อเนื่อง

4.4 ผลกระทบจากกรณีพิบัติภัยต่อเศรษฐกิจไทย ในการประมาณการเศรษฐกิจปี 2548 สศช. ตั้งสมมุติฐานสำคัญเพื่อประเมินผลกระทบจากกรณีพิบัติภัย คือ

ข้อสมมุติฐานในการประเมินผลกระทบ จากกรณีภัยพิบัติ

	ข้อสมมุติฐานผลกระทบ
ผลกระทบด้านลบ 1. ด้านการท่องเที่ยว ☐ จำนวนนักท่องเที่ยวต่างชาติใน 6 จังหวัดที่ได้รับผลกระทบ ☐ จำนวนนักท่องเที่ยวไทยใน 6 จังหวัดที่ได้รับผลกระทบ	☐ ลดลงร้อยละ 20 ในไตรมาสแรก และลดลงร้อยละ 10 ในไตรมาสที่สอง ร้อยละ 5 ในไตรมาสที่สาม และเข้าสู่สภาวะปกติในไตรมาสสุดท้ายซึ่งเป็นฤดูกาลท่องเที่ยว ☐ จำนวนวันพักเฉลี่ยเท่ากับ 6 วัน ☐ ค่าใช้จ่ายเฉลี่ยต่อวันเท่ากับ 4,000 บาท ☐ ลดลงร้อยละ 55 ในไตรมาสแรกจากจำนวนประมาณ 360,000 คนต่อเดือน ☐ จำนวนวันพักเฉลี่ยเท่ากับ 3 วัน ☐ ค่าใช้จ่ายเฉลี่ยต่อวันเท่ากับ 2,000 บาท
2. ด้านการใช้จ่ายครัวเรือน	☐ ผลกระทบจากการว่างงานในธุรกิจท่องเที่ยว และสาขาประมง จำนวน 480 ล้านบาท ☐ ผลกระทบจากผลประกอบการสาขาประมงและสาขาประกันภัย จำนวน 4,875 ล้านบาท ☐ ค่าใช้จ่ายในการท่องเที่ยวของคนไทย (ในข้อ 1)
3. ผลกระทบด้านแรงงานซึ่งรวมทั้งแรงงานสาขาประมง	☐ การจ้างงานลดลงจำนวน 20,000 คน เป็นระยะเวลา 3 เดือน และผลตอบแทนเดือนละ 8,000 บาทต่อคน
ด้านบวก/กิจกรรมทางเศรษฐกิจที่เพิ่มขึ้น 1. ความเสียหายต่อสถานประกอบการ ซึ่งประกอบด้วยที่พัก โรงแรม ภัตตาคาร และบริษัทธุรกิจนำเที่ยวต่าง ๆ	☐ การลงทุนในการก่อสร้างอาคารและสิ่งปลูกสร้างอื่นทั้งในภาคธุรกิจและในกลุ่มครัวเรือน จำนวน 25,000 ล้านบาท ☐ อุปกรณ์ เครื่องจักร รถยนต์และอื่นๆ เสียหาย 4,000 ล้านบาท ☐ การประเมินจากมูลค่าความเสียหายทรัพย์สินเกี่ยวกับการประกอบอาชีพที่ไม่รวมที่อยู่อาศัยจำนวน 29,705 ล้านบาท ทั้งนี้ตั้งข้อสมมุติฐานว่าธุรกิจบางส่วนอาจจะยกเลิกกิจการไป และในบางส่วนจะมีความพร้อมที่จะดำเนินการในปี 2548 ☐ การ finance การลงทุนภาคเอกชนและการฟื้นฟูอาชีพประกอบด้วย 1) สินเชื่อเงินผ่อนปรน (Soft loan) จำนวน 48,000 ล้านบาท (ให้ความช่วยเหลือแล้ว 25,685 ล้านบาท) อัตราดอกเบี้ยร้อยละ 2 2) สินเชื่อเพิ่มเติมของแต่ละสถาบันการเงินจำนวน 12,000 ล้านบาท 3) กองทุนรวมเพื่อร่วมลงทุน (SMEs Fund) 2,000 ล้านบาท (ได้รับอนุมัติแล้ว 140 ล้านบาท)

	ข้อสมมติฐานผลกระทบ
	4) Tsunami Recovery Fund โดยมี MFC เป็นผู้บริหาร วงเงินเริ่มต้น 1,400 ล้านบาท 5) สินเชื่อธนาคารเฉพาะกิจ ช่วยเหลือไปแล้ว 7,284 ราย เป็นเงิน 25,942 ล้านบาท
2. การสร้างบ้านเรือนที่อยู่อาศัยเพื่อทดแทนที่เสียหายไป	☐ การก่อสร้างบ้านประมาณ 7,053 หลัง
3. การใช้จ่ายภาคเอกชนเพื่อซื้อเครื่องใช้ประจำวัน และอื่น ๆ ที่เสียหายไป โดยที่ในส่วนนี้รวมค่าใช้จ่ายในการตกแต่งภายในของโรงแรมและรีสอร์ทต่าง ๆ ไว้ด้วย	☐ จำนวนประมาณ 4,500 ล้านบาท
6. การใช้จ่ายรัฐบาลและการลงทุนภาครัฐเพื่อการฟื้นฟู และการจ่ายเงินช่วยเหลือ	☐ จากงบกลางเพื่อช่วยเหลือผู้ประสบภัยจำนวน 6,296.43 ล้านบาท ☐ เงินอุดหนุนรัฐบาลท้องถิ่นจำนวน 1,500 ล้านบาท

4.5 ผลกระทบจากภัยแล้ง เป็นผลกระทบต่อมูลค่าผลผลิตทางตรงประมาณ 8,000 ล้านบาทและผลกระทบทางอ้อมผ่านความเชื่อมโยงทางโครงสร้างปัจจัยการผลิตและผลผลิตของประเทศอีก 3,000 ล้านบาท รวมเป็นผลกระทบ 11,000 ล้านบาท

ผลกระทบ	มูลค่าผลผลิตในปี 2548
ผลกระทบต่อมูลค่าผลผลิตรวม (รวมแล้วในการประมาณการเมื่อวันที่ 7 ธันวาคม 2547 จำนวน 5,000 ล้านบาท)	11,000 ล้านบาท
(1) ผลกระทบทางตรงต่อมูลค่าพืชผลรวม (ข้าวเปลือก อ้อย ข้าวโพด และมันสำปะหลัง)	8,000 ล้านบาท
(2) ผลกระทบทางอ้อม	3,000 ล้านบาท

5. ประมาณการเศรษฐกิจปี 2547

ในปี 2547 เศรษฐกิจยังขยายตัวได้ในเกณฑ์ดีและมีเสถียรภาพ ซึ่งนับเป็นพื้นฐานทางเศรษฐกิจที่เอื้ออำนวยสำหรับการขยายตัวต่อไป โดยในปี 2548 จะมีปัจจัยสนับสนุนจากการจ้างงาน การเพิ่มค่าจ้างเงินเดือน การลดภาษี การใช้จ่ายรัฐบาลและการลงทุนรัฐวิสาหกิจที่เพิ่มขึ้น อย่างไรก็ตามมีปัจจัยที่เป็นข้อจำกัดที่ต้องเร่งดำเนินการในต่าง ๆ เพื่อรักษาการขยายตัวทางเศรษฐกิจให้อยู่ในระดับใกล้เคียงศักยภาพการผลิตทั้งในระยะสั้นและมีความยั่งยืนในระยะยาว ประกอบด้วย

ราคาน้ำมันที่ยังมีแนวโน้มทรงตัวในระดับค่อนข้างสูง ผลกระทบจากภัยแล้ง และการฟื้นฟูจากความเสียหายจากธรณีพิบัติภัยที่อาจจะล่าช้า สำหรับสถานการณ์เศรษฐกิจโลกนั้นไม่เอื้ออำนวยต่อการส่งออกของไทยได้มากเช่นในปี 2547 แต่โดยภาพรวมการขยายตัวของเศรษฐกิจที่เป็นตลาดส่งออกสำคัญ ของไทยนับว่ายังอยู่ในเกณฑ์ดี อย่างไรก็ตามประเทศไทยต้องเร่งดำเนินการในเรื่องการส่งออกให้แปรรูปและเพิ่มคุณภาพสินค้าประมงและอาหารส่งออก รวมทั้งคุณภาพสินค้าส่งออกอื่น ๆ ให้แข่งขันได้ในภาวะที่ตลาดโลกขยายตัวช้าลง

5.1 การทบทวนและปรับประมาณการเศรษฐกิจปี 2548

ปัจจัยที่เปลี่ยนแปลงไปจากการประมาณการเมื่อวันที่ 7 ธันวาคม 2547 มีทั้งปัจจัยด้านลบและด้านบวกที่เพิ่มขึ้นจากสมมติฐานเดิม รวมทั้งข้อมูลทางเศรษฐกิจที่มีเพิ่มขึ้นประกอบด้วย

(1) ข้อมูลเศรษฐกิจเพิ่มเติม ประกอบด้วย

- ข้อมูลการขยายตัวทางเศรษฐกิจล่าสุดไตรมาสที่ 4 ซึ่งใกล้เคียงกับที่คาดการณ์ไว้เดิม และการขยายตัวทางเศรษฐกิจในปี 2547 เท่ากับร้อยละ 6.1 ต่ำกว่าที่คาดการณ์ไว้ร้อยละ 6.2 เมื่อวันที่ 7 ธันวาคมเล็กน้อย โดยที่เศรษฐกิจขยายตัวได้ช้าลงในไตรมาสสุดท้ายอันเนื่องจากการใช้จ่าย การลงทุนเอกชน และการส่งออกขยายตัวได้ช้าลง
- ข้อมูลเครื่องชี้เศรษฐกิจรายเดือน ประจำเดือนมกราคม 2548 แสดงว่าอุปสงค์โดยรวมของประเทศขยายตัวได้ช้าลง รวมทั้งการส่งออก แต่การนำเข้ายังขยายตัวเร็วกว่าการส่งออกเช่นในปี 2547 ที่ผ่านมา แม้ว่าในเดือนมกราคมจะมีการนำเข้าทองคำและวัตถุดิบมากจากที่ชะลอการนำเข้าในเดือนธันวาคม 2547 ประกอบกับราคาน้ำมันที่สูงขึ้นในช่วงต้นปี แต่ก็สะท้อนว่าโดยรวมและโดยสุทธิแล้วเศรษฐกิจไทยยังต้องพึ่งพิงการนำเข้ามาก เพียงแต่ผู้ประกอบการอาจจะบริหารจัดการเวลาการนำเข้าตามที่เห็นว่าเหมาะสมที่สุด นอกจากนี้ราคาน้ำมันที่ผันผวนทำให้ข้อมูลรายเดือนเคลื่อนไหวต่างไปจากแนวโน้มปกติ
- ข้อมูลที่มีเพิ่มมากขึ้นกว่าในการประมาณการครั้งที่แล้วแสดงว่าทิศทางแนวโน้มเศรษฐกิจยังคงเป็นไปในทิศทางที่ สศช. คาดการณ์ไว้เดิม

(2) การเกิดธรณีพิบัติภัยใน 6 จังหวัดภาคใต้ มีผลกระทบระยะสั้นต่อการท่องเที่ยว การประกอบอาชีพและรายได้ของประชาชนโดยเฉพาะในกลุ่มอาชีพการประมงและการท่องเที่ยวที่มีผลต่อเนื่องต่อการใช้จ่าย และการส่งออก

สินค้าประมง รวมทั้งผลต่อเนื่องต่อผลประกอบการของภาคสถาบันการเงินและประกันภัย แต่ในขณะเดียวกันในอีกด้านหนึ่งก็มีกิจกรรมทางเศรษฐกิจที่เกิดขึ้นในช่วงของการฟื้นฟูความเสียหาย อาทิ การลงทุนด้านการก่อสร้างและเครื่องจักรอุปกรณ์เพื่อทดแทนทรัพย์สินและสิ่งปลูกสร้างที่เสียหายไป การใช้จ่ายใช้สอยเพื่อทดแทนทรัพย์สินและเครื่องใช้ประจำวันที่เสียหายไป การใช้จ่ายของภาครัฐเพื่อการฟื้นฟูสถานการณ์และเงินช่วยเหลือจากรัฐบาลสู่ประชาชนผู้ได้รับผลกระทบ และการช่วยเหลือจากต่างประเทศที่ก่อให้เกิดกิจกรรมทางเศรษฐกิจเช่นกัน ซึ่งคาดว่าจะถ้าการฟื้นฟูสามารถดำเนินไปได้ตามแผนงานและแผนเงินที่กำหนดไว้ โดยรวมผลด้านกิจกรรมชดเชยความเสียหายจะมากกว่าการสูญเสียรายได้ในปีนี้เล็กน้อย

(3) ผลกระทบจากภัยแล้ง ผลกระทบจากภัยแล้งทั้งทางอ้อมต่อสาขาเศรษฐกิจอื่นที่เชื่อมโยงกับสาขาพืชผล เช่น ปุ๋ยเคมี ปิโตรเคมี และการขนส่ง เป็นต้น แสดงว่าผลกระทบภัยแล้งสูงกว่าที่คาดไว้เดิมอีกประมาณ 6,000 ล้านบาท จากเดิมที่ประเมินความเสียหายในปี 2548 เท่ากับ 5,000 ล้านบาท

(4) ราคาน้ำมันทรงตัวอยู่ในระดับที่สูงกว่าที่คาดไว้เดิม การปรับเพิ่มราคาน้ำมันดีเซลก่อนกำหนดเดิมประมาณ 2-3 เดือน ซึ่งทำให้ราคาขายปลีกน้ำมันดีเซลภายในประเทศในไตรมาสแรกสูงกว่าที่คาดไว้เดิมลิตรละ 60 สตางค์ หรือประมาณร้อยละ 4.11 ซึ่งมีผลทำให้อัตราเงินเฟ้อสูงขึ้นเพียงประมาณร้อยละ 0.1 ในไตรมาสแรกซึ่งคิดเป็นการเปลี่ยนแปลงเฉลี่ยต่อปีเท่ากับ 0.025 ซึ่งจะมีผลกระทบต่อภาวะเศรษฐกิจไม่มาก แต่ราคาน้ำมันดิบยังมีความอ่อนไหวและทรงตัวอยู่ในระดับที่สูงกว่าที่คาด

(5) การเบิกจ่ายงบประมาณจากงบประมาณกลางสูงกว่าที่คาดไว้เดิม จากค่าใช้จ่ายเพื่อช่วยเหลือผู้ประสบธรณีพิบัติภัยใน 6 จังหวัดภาคใต้และการฟื้นฟูจากความเสียหาย และค่าใช้จ่ายในการแก้ปัญหาภัยแล้ง

(6) การขยายกรอบวงเงินงบประมาณประจำปี 2548 ของรัฐวิสาหกิจ จากเดิมที่คณะรัฐมนตรีมีมติเห็นชอบกรอบวงงบประมาณประจำปี 2548 ของรัฐวิสาหกิจเมื่อวันที่ 21 กันยายน 2547 โดยมีกรอบวงเงินดำเนินการ 315,485 ล้านบาท และวงเงินที่คาดว่าจะจ่ายจริงในเบื้องต้นมีจำนวน 248,921 ล้านบาท ซึ่งในภายหลังได้มีการอนุมัติปรับเพิ่มวงเงินเบิกจ่ายเพิ่มเติมอีกจำนวน 23,554 ล้านบาท สำหรับหลายโครงการ อาทิ การลงทุนที่ทำอากาศยานสุวรรณภูมิของบริษัททำอากาศยานไทย จำกัด โครงการบ้านเอื้ออาทรในระยะที่ 4 ของการเคหะแห่งชาติ และโครงการก่อสร้างโรงงานยาสูบแห่งใหม่ เป็นต้น ทำให้ภาพรวมงบประมาณรัฐวิสาหกิจประจำปี 2548 มีวงเงินที่ต้องเบิกจ่ายเพิ่มเป็น 272,476 ล้านบาท และล่าสุดเมื่อวันที่ 31 มกราคมรัฐวิสาหกิจได้ขอขยายกรอบวงเงินงบประมาณเพิ่มเติมอีกจำนวน 57,074 ล้านบาท เนื่องจากบริษัทการบินไทย จำกัด มหาชนได้เสนอขออนุมัติงบลงทุนเพิ่มเติมระหว่างปี ดังนั้นกรอบวงเงินลงทุนรัฐวิสาหกิจจึงเพิ่มขึ้นเป็น 329,550 ล้านบาท โดยที่เป็นวงเงินอนุมัติหลังปรับเพิ่มจำนวน 272,476 ล้านบาทและ วงเงินที่อยู่ในระหว่างการพิจารณาอีก จำนวน 57,074 ล้านบาท

สำหรับการกระบาดใช้วัตถุดิบนั้นได้ประเมินไว้เป็นความเสี่ยงที่ต้องระมัดระวังและเป็นข้อจำกัดต่อการส่งออกสัตว์ปีกทั้งที่มีชีวิต เนื้อสัตว์สดและแช่แข็ง และในรูปของผลิตภัณฑ์ เช่นเดียวกับความไม่สงบในภาคใต้ที่ยังยืดเยื้อแต่ไม่ได้รุนแรงไปกว่าที่ประเมินไว้ในการประมาณการสถานการณ์เศรษฐกิจเมื่อวันที่ 7 ธันวาคม 2547

จากการประเมินปัจจัยทั้งด้านบวกและลบทั้งที่ได้ประเมินไว้แล้วในการประมาณการเมื่อวันที่ 7 ธันวาคม 2547 และสถานการณ์ที่เปลี่ยนแปลงไป สศช. ประเมินว่ามาตรการด้านบวกที่เพิ่มขึ้นสามารถชดเชยผลกระทบด้านลบต่อเศรษฐกิจได้ถ้าสามารถดำเนินการได้เต็มที่ ดังนั้น สศช. ยังคงช่วงประมาณการการขยายตัวของเศรษฐกิจปี 2548 ที่ร้อยละ 5.5-6.5 โดยที่แนวโน้มอัตราการขยายตัวยังคงเป็นร้อยละ 6.0 แต่อัตราเงินเฟ้อจะสูงกว่าในปี 2547 เป็นร้อยละ 3.0-3.2 จากราคาน้ำมันที่เพิ่มขึ้น อย่างไรก็ตามราคาสินค้าในตลาดโลกที่มีแนวโน้มเพิ่มขึ้นในอัตราที่ต่ำกว่าในปีที่ผ่านมา และอัตราแลกเปลี่ยนมีแนวโน้มแข็งขึ้น จะช่วยลดแรงกดดันต่อราคาสินค้า

เศรษฐกิจจะยังมีเสถียรภาพต่อเนื่อง โดยอัตราการว่างงานจะอยู่ในระดับประมาณร้อยละ 2 ทนสำรองเงินตราต่างประเทศอยู่ในระดับสูง นี่ต่างประเทศระยะสั้นทรงตัว สัดส่วนหนี้สาธารณะต่อ GDP ลดลง และอัตราแลกเปลี่ยนเคลื่อนไหวในช่วงแคบ ๆ

5.2 การประมาณการเศรษฐกิจในกรณีต่ำ

ในปี 2548 มีปัจจัยเสี่ยงที่อาจจะส่งผลให้เศรษฐกิจขยายตัวได้ต่ำกว่าร้อยละ 6.0 และขยายตัวอยู่ในด้านต่ำของช่วงการประมาณการ ได้แก่

- (1) **ราคาน้ำมันดิบ** หากเพิ่มสูงกว่า 38 ดอลลาร์ต่อบาเรล และราคาน้ำมันดีเซลลอยตัวจะสร้างแรงกดดันต่อเงินเฟ้อและการใช้จ่าย
- (2) **ภัยแล้ง** หากภาวะแห้งแล้งยังต่อเนื่องถึงหลังเดือนพฤษภาคม จะเกิดความเสียหายต่อฤดูเพาะปลูกในปี 2548/2549 ซึ่งจะเป็นผลกระทบต่อผลผลิตบางส่วนที่มีฤดูเก็บเกี่ยวในปี 2548 นี้ ในกรณีนี้ความเสียหายต่อภาคเกษตรจะสูงกว่าที่ประเมินไว้ในปัจจุบัน
- (3) **การฟื้นฟูหลังธรณีพิบัติภัย** แม้การท่องเที่ยวจะมีสัญญาณฟื้นตัวเร็วกว่าที่คาด โดยที่ในเดือนมกราคมจำนวนนักท่องเที่ยวลดลงร้อยละ 26 และข้อมูลบางส่วนในเดือนกุมภาพันธ์แสดงว่าจำนวนนักท่องเที่ยวต่างชาติเพิ่มขึ้น แต่อย่างไรก็ตามมาตรการด้านสินเชื่อใหม่และการปรับโครงสร้างหนี้เก่าสำหรับผู้ประกอบการที่ได้รับผลกระทบทั้งโดยตรงและโดยอ้อมเพื่อฟื้นฟูการก่อสร้างยังไม่ก้าวหน้า เช่นเดียวกับการจัดผังเมืองที่ยังจะต้องมีความชัดเจนและมีความพร้อมมากกว่านี้เพื่อให้เอกชนสามารถได้ตามแผนการฟื้นฟูที่กำหนดเป้าหมายไว้
- (4) **โครงการลงทุนขนาดใหญ่** ในกรณีที่ไม่สามารถใช้เงินลงทุนได้เต็มที่ตามกำหนดในปี 2548

5.3 การประมาณการเศรษฐกิจในกรณีสูง

การประมาณการเศรษฐกิจในกรณีสูง ซึ่งอยู่ในด้านสูงของช่วงประมาณการถือเป็นเป้าหมายที่สามารถบรรลุได้โดยจะต้องมีการดำเนินนโยบายที่สำคัญได้แก่

- (1) เร่งรัดการใช้จ่ายเงินงบประมาณที่ได้อนุมัติเพิ่มเติม 50,000 ล้านบาท ให้ใช้จ่ายได้ทันในปีงบประมาณ 2548 นี้ โดยที่ในขณะเดียวกันก็เพิ่มประสิทธิภาพและความโปร่งใสของรายจ่ายงบประมาณ การเร่งรัดการใช้จ่ายของรัฐวิสาหกิจและองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น (อปท.) เพื่อให้เกิดแรงกระตุ้นรายได้และการขยายตัวของเศรษฐกิจฐานราก
- (2) เร่งรัดการใช้จ่ายของรัฐวิสาหกิจ โดยเฉพาะการเตรียมความพร้อมและเริ่มลงทุนโครงการขนาดใหญ่
- (3) เร่งรัดมาตรการเพื่อฟื้นฟูการก่อสร้างหลังเกิดธรณีพิบัติภัย โดยจะต้องให้เป้าหมายระยะการดำเนินงานทั้งในด้านการจัดระเบียบ การวางผังเมือง และการสนับสนุนด้านสินเชื่อมีความสอดคล้องกัน
- (4) ควบคุมการระบาดของไข้หวัดนก และเร่งรัดการส่งออกไก่สุก
- (5) เร่งรัดการผลิตแก๊สโซฮอล์เพิ่มขึ้นเพื่อทดแทนการนำเข้าน้ำมัน
- (6) ทบอขึ้นราคาน้ำมันดีเซล เพื่อให้สะท้อนต้นทุนแท้จริงมากขึ้น แต่การปรับราคาควรดำเนินการอย่างค่อยเป็นค่อยไป โดยเริ่มปรับเล็กน้อยและติดตามแนวโน้มเศรษฐกิจและเงินเฟ้อของประเทศไประยะหนึ่ง และเร่งรัดมาตรการของรัฐบาลที่จะช่วยสร้างรายได้ให้กับประชาชน ซึ่งจะช่วยลดผลกระทบต่อประชาชน นอกจากนั้นควรดูแลไม่ให้ผู้ผลิตขึ้นราคาเกินการเพิ่มขึ้นของต้นทุน โดยคำนึงถึงต้นทุนทุกอย่าง เช่น ต้นทุนการนำเข้าที่อาจลดลงในช่วงค่าเงินบาทแข็ง และการใช้กำลังการผลิตที่สูงขึ้นซึ่งทำให้ต้นทุนการผลิตเฉลี่ยลดลง เป็นต้น
- (7) การดำเนินนโยบายการเงิน ที่สนับสนุนการขยายตัวของเศรษฐกิจอย่างต่อเนื่องและมีเสถียรภาพ

5.4 การประมาณการเศรษฐกิจรายสาขาเป็นดังนี้

- (1) การใช้จ่ายของครัวเรือนมีแนวโน้มขยายตัวร้อยละ 5.3 ชะลอลงจากการขยายตัวร้อยละ 5.6 ในปี 2547 จากผลกระทบของราคาน้ำมันและราคาสินค้าที่เพิ่มขึ้น และอัตราดอกเบี้ยที่เพิ่มขึ้น รวมทั้งความเชื่อมั่นของผู้บริโภคที่ลดลง
- (2) การลงทุนภาคเอกชนมีแนวโน้มขยายตัวร้อยละ 15.7 สูงกว่าการขยายตัวร้อยละ 15.3 ในปี 2547 เล็กน้อย และเป็นการปรับเพิ่มจากการประมาณการเดิม จากการลงทุนภาคเอกชนที่จะเพิ่มขึ้นในการฟื้นฟูจากความเสียหายของภาคธุรกิจโรงแรม ภัตตาคาร อาคารบ้านเรือน และอาคารพาณิชย์ ในขณะที่ข้อมูลการลงทุนภาคเอกชนในไตรสุดท้ายปี 2547 แสดงว่าแนวโน้มของการลงทุนยังดีกว่าที่คาดไว้เดิม ซึ่งส่วนหนึ่งสะท้อนความเชื่อมั่นของนักลงทุนทั้งต่างชาติและไทยว่าการชะลอตัวของความต้องการสินค้าทั้งภายในประเทศและจากต่างประเทศจะไม่รุนแรง
- (3) การลงทุนภาครัฐ ณ ราคาคงที่ขยายตัวร้อยละ 15.3 สูงกว่าร้อยละ 11.7 ในปี 2547 ตามแผนการลงทุนด้านโครงสร้างพื้นฐานที่คาดว่าจะเริ่มดำเนินการได้บางส่วนภายในปี 2548 และการลงทุนอีกบางส่วนที่จะใช้จากงบประมาณกลางปี 50,000 ล้านบาท รวมทั้งการเร่งดำเนินการในส่วนของสนามบินสุวรรณภูมิให้แล้วเสร็จตามที่กำหนดไว้เดิม สำหรับการประมาณการใช้จ่ายรัฐบาล ณ ราคาคงที่ เท่ากับร้อยละ 8.6 ซึ่งสูงกว่าที่ประมาณการเดิมจากการใช้จ่ายในการฟื้นฟูจากความเสียหายจากธรณีพิบัติภัย
- (4) การส่งออกสินค้าและบริการ ปริมาณการส่งออกสินค้าเพิ่มขึ้นร้อยละ 5.5 ต่ำกว่าร้อยละ 7.0 ในปี 2547 เล็กน้อย เนื่องจากเศรษฐกิจโลกชะลอตัว ปริมาณการส่งออกบริการยังมีแนวโน้มเพิ่มขึ้นแม้ว่าการท่องเที่ยวจะได้รับผลกระทบจากธรณีพิบัติภัย โดยคาดว่าจำนวนนักท่องเที่ยวต่างชาติจะเพิ่มขึ้นประมาณร้อยละ 4.0 จากปี 2547

การส่งออกสินค้าจะมีมูลค่า 110.3 พันล้านดอลลาร์ เพิ่มขึ้นร้อยละ 14.8 หรือมีมูลค่าประมาณ 4,251.1 พันล้านบาท เพิ่มขึ้นร้อยละ 9.7 สำหรับปริมาณการส่งออกสินค้าและบริการ ณ ราคาคงที่ ขยายตัวร้อยละ 5.9 ปรับลดลงจากการประมาณการเดิม จากการปรับลดการประมาณการปริมาณการส่งออกและการส่งออกบริการ และต่ำกว่าการขยายตัวร้อยละ 7.8 ในปี 2547

- (5) **การนำเข้าสินค้าและบริการ** การนำเข้าสินค้ามีมูลค่า 113.4 พันล้านดอลลาร์ สรอ. เพิ่มขึ้นร้อยละ 20.2 โดยที่ปริมาณการนำเข้าเพิ่มขึ้นร้อยละ 10.2 ชะลอลงกว่าการขยายตัวร้อยละ 12.1 ในปี 2547 เล็กน้อย แม้ว่าการลงทุนภาคเอกชนและรัฐวิสาหกิจจะขยายตัวเร็วว่าในปี 2547 ภายใต้ข้อสมมุติฐานการดำเนินมาตรการในการดูแลด้านการนำเข้ามากขึ้น และราคาสินค้านำเข้าในรูปเงินดอลลาร์ สรอ. เฉลี่ยเพิ่มขึ้นร้อยละ 10 ซึ่งเป็นการปรับเพิ่มเนื่องจากราคาน้ำมันที่เพิ่มขึ้นและแนวโน้มราคาสินค้านำเข้าและส่งออกของสินค้าในหมวดต่าง ๆ ยังเพิ่มขึ้นมากตลอดช่วงปลายปี 2547 เมื่อคิดเป็นเงินบาทการนำเข้าสินค้ามีมูลค่าเท่ากับ 4,367.7 พันล้านบาท เพิ่มขึ้นร้อยละ 14.9 จากปี 2547

การนำเข้าบริการ ณ ราคาคงที่ มีแนวโน้มเพิ่มขึ้นจากค่าใช้จ่ายคนไทยเดินทางไปเที่ยวในต่างประเทศ และค่าใช้จ่ายในการขนส่งสินค้าและค่าประกันภัย รวมทั้งการส่งกลับผลประกอบการของบริษัทต่างชาติ ดังนั้นปริมาณการนำเข้าสินค้าและบริการ ณ ราคาคงที่ ในปี 2548 จึงมีแนวโน้มเพิ่มขึ้นร้อยละ 9.4 ชะลอลงกว่าการขยายตัวร้อยละ 12.1 ในปี 2547

- (6) **ดุลการค้าและดุลบัญชีเดินสะพัด** ดุลการค้ามีแนวโน้มขาดดุลประมาณ 3.2 พันล้านดอลลาร์ สรอ.จากที่เกินดุล 1.7 พันล้านดอลลาร์ สรอ. ในปี 2547 เนื่องจากมูลค่าการนำเข้าเพิ่มขึ้นเร็วกว่าการส่งออกและประเทศเริ่มเสียเปรียบในด้านราคาสินค้าออกโดยเปรียบเทียบกับราคาสินค้านำเข้า (Term of trade) อย่างไรก็ตามสถานการณ์ด้านการท่องเที่ยวจะมีแนวโน้มดีขึ้นถ้าการฟื้นฟูความเสียหายจากธรณีพิบัติภัยดำเนินไปตามแผนที่กำหนดไว้ และจำนวนนักท่องเที่ยวเพิ่มขึ้นในฤดูการท่องเที่ยวในช่วงปลายปี ซึ่งจะทำให้ดุลบริการและเงินโอนรวมกันเกินดุลประมาณ 5.1 พันล้านดอลลาร์ สรอ. ต่ำกว่า 5.6 พันล้านดอลลาร์ สรอ. ในปี 2547 เล็กน้อย ซึ่งสามารถชดเชยการขาดดุลการค้าได้และทำให้ดุลบัญชีเดินสะพัดยังคงเกินดุลประมาณ 1.9 พันล้านดอลลาร์ สรอ. ซึ่งเทียบเท่ากับร้อยละ 1.0 ของ GDP แต่ลดลงมากเมื่อเปรียบเทียบกับการเกินดุล 7.3 พันล้านดอลลาร์ สรอ. คิดเป็นร้อยละ 4.5 ของ GDP ในปี 2547

- (7) **อัตราเงินเฟ้อ** เท่ากับร้อยละ 3.0-3.2 สูงกว่าอัตราเงินเฟ้อร้อยละ 2.7 ในปี 2547 เนื่องจากราคาสินค้าที่ปรับเพิ่มขึ้นตามต้นทุนวัตถุดิบ ราคาน้ำมัน และค่าจ้าง เงินเดือนที่ปรับเพิ่มขึ้น โดยที่ราคาผู้ผลิตที่เพิ่มสูงขึ้นในปี 2547 จะส่งผลต่อเนื่องต่อราคาสินค้าอุปโภคบริโภคในปี 2548 และราคาสินค้าที่เพิ่มขึ้นมากเป็นหมวดอาหารและเครื่องดื่ม และราคาหมวดขนส่ง

ประมาณการเศรษฐกิจปี 2548

	ข้อมูลเบื้องต้น		ประมาณการ ปี 2548	
	2546	2547	ณ ธ.ค. 47	ณ มี.ค. 48
GDP (ณ ราคาประจำปี: พันล้านบาท)	5,930.4	6,576.0	7,130.1	7,198.8
อัตราการขยายตัวของ GDP (ณ ราคาคงที่, %)	6.9	6.1	5.5 - 6.5	5.5 - 6.5
การลงทุนรวม (ณ ราคาคงที่, %)	11.9	14.4	12.2	15.6
ภาคเอกชน (ณ ราคาคงที่, %)	17.5	15.3	13.0	15.7
ภาครัฐ (ณ ราคาคงที่, %)	-0.8	11.7	10.0	15.3
การบริโภครวม (ณ ราคาคงที่, %)	5.8	5.4	5.7	5.7
ภาคเอกชน (ณ ราคาคงที่, %)	6.4	5.6	5.5	5.3
ภาครัฐบาล (ณ ราคาคงที่, %)	2.0	4.1	7.0	8.6
ปริมาณการส่งออกสินค้าและบริการ (ปริมาณ, %)	7.0	7.8	6.4	5.9
มูลค่าการส่งออกสินค้า (พินล้านดอลลาร์ สรอ.)	78.1	96.1	107.4	110.3
อัตราการขยายตัว (%)	18.2	23.0	11.8	14.8
อัตราการขยายตัว (ปริมาณ, %)	9.5	7.0	5.8	5.5
ปริมาณการนำเข้าสินค้าและบริการ (ปริมาณ, %)	7.7	12.1	8.4	9.4
มูลค่าการนำเข้าสินค้า (พินล้านดอลลาร์ สรอ.)	74.3	94.4	107.7	113.4
อัตราการขยายตัว (%)	17.4	26.9	15.5	20.2
อัตราการขยายตัว (ปริมาณ, %)	9.7	12.1	9.5	10.2
ดุลการค้า (พินล้านดอลลาร์ สรอ.)	3.8	1.7	-0.4	-3.2
ดุลบัญชีเดินสะพัด (พินล้านดอลลาร์ สรอ.)	8.0	7.3	6.4	1.9
ดุลบัญชีเดินสะพัดต่อ GDP (%)	5.6	4.5	3.4	1.0
เงินเฟ้อ (%)				
ดัชนีราคาผู้บริโภค	1.8	2.7	2.9 - 3.2	3.0-3.2
GDP Deflator	1.9	4.6	3.5	3.6

ที่มา : สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ, 7 มีนาคม 2548